SALA DE LECTURA

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXXIX, SERIA II, Nr. 10 694

6 PAGINI 50 BANI

LUNI 17 OCTOMBRIE 1983

INTERVIUL acordat de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU

unui grup de ziariști mexicani, reprezentanți ai Clubului de presă „Primera Plana"

După cum s-a anunțat, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, a primit, la 5 octombrie, pe publiciștii mexicani Carlos Estrada Lang, redactor-șef al ziarului „Ovaciones", Rafael Morales Magana, trimis al ziarului „El Universal", și José Eugenio Lopez Arteaga, reprezentant al ziarului „El Sol de Mexico", făcînd parte din Clubul de presă „Primera Plana", cărora le-a acordat următorul interviu :

ÎNTREBARE : *Domnule președinte, v-am ruga să ne prezentați poziția și inițiativele României în legătură cu problemele dezarmării în Europa, și în primul rînd ale dezarmării nucleare. Ce șanse de succes acordați negocierilor de la Geneva dintre S.U.A. și Uniunea Sovietică și cum pot fi acestea influențate de țările europene interesate în problema controlului armamentului nuclear ?*

RĂSPUNS : Pornind de la situația internațională deosebit de gravă, determinată de accentuarea cursei înarmărilor, și în primul rînd a înarmărilor nucleare, de alte acțiuni care au dus la agravarea încordării mondiale, România se pronunță ferm pentru dezvoltarea unor relații între state bazate pe încredere, pe o colaborare care să asigure soluționarea tuturor problemelor mondiale numai prin tratative.

În acest scop, acordăm o atenție deosebită situației din Europa, avînd în vedere că pe acest continent sînt acumulate aproape totalitatea armamentelor nucleare și urmează să fie amplasate noi rachete cu rază medie de acțiune — ceea ce va spori în mod considerabil pericolul războiului nuclear, care ar duce la distrugerea civilizației, a însăși vieții în Europa și pe planeta noastră. Este deci necesar ca, nu numai în Europa, dar și pe plan mondial, să facem totul pentru a determina oprirea cursei înarmărilor, și în primul rînd a înarmărilor nucleare, pentru trecerea la dezarmare, pentru a se pune capăt cu desăvîrșire înarmărilor nucleare.

În ce privește problema rachetelor cu rază medie de acțiune, noi considerăm că există posibilitatea să se ajungă la un acord corespunzător între Uniunea Sovietică și Statele Unite ale Americii, să nu se treacă la amplasarea rachetelor cu rază medie de acțiune ale Statelor Unite ale Americii și, totodată, să se treacă la retragerea și distrugerea rachetelor existente de către Uniunea Sovietică.

Desigur, avem în vedere realizarea unui echilibru al forțelor, dar considerăm că acest echilibru între cele două părți trebuie să se realizeze nu prin noi armamente nucleare sau de alt fel, ci prin reducerea la nivelul cel mai scăzut a celor existente, ca un prim pas pentru eliminarea totală a armelor nucleare din Europa și din întreaga lume.

Avînd în vedere că rachetele cu rază medie de acțiune privesc în primul rînd țările europene, noi considerăm că aceste țări pot și trebuie să fie foarte active în vederea determinării Statelor Unite ale Americii și Uniunii Sovietice să realizeze un acord corespunzător. Dealtfel, aș menționa, în acest sens, mișcările uriașe pentru pace, împotriva rachetelor cu rază medie de acțiune, care au loc în Europa.

România a făcut o serie de propuneri în această direcție, printre care aceea cu privire la participarea țărilor europene la tratative, la organizarea eventuală a unei întîlniri directe între țările din N.A.T.O. și cele din Tratatul de la Varșovia pentru a discuta aceste probleme și a acționa în direcția realizării unei înțelegeri în această privință.

Avem încă speranța și considerăm că este posibil să se realizeze o înțelegere și să se oprească amplasarea noilor rachete, să se treacă la distrugerea celor existente.

ÎNTREBARE : *Excelență, sînteți cunoscut în lume ca una din marile personalități politice care militează constant pentru prioritatea tratativelor. Vă rugăm să ne spuneți care este opinia dumneavoastră în legătură cu conflictele din Orientul Mijlociu și America Centrală și care sînt căile de urmat pentru soluționarea acestor conflicte pe calea negocierilor ?*

RĂSPUNS : România s-a pronunțat și se pronunță cu toată fermitatea pentru renunțarea la calea militară, a forței și a amenințării cu forța în soluționarea diferitelor probleme dintre state, pentru rezolvarea tuturor problemelor dintre state numai și numai prin tratative. Dealtfel, evenimentele din ultimii ani demonstrează cu putere că conflictele care au izbucnit — unele cu foarte mare ușurință — au provocat popoarelor mari pierderi umane și materiale, au dus la agravarea considerabilă a situației internaționale. Însăși viața demonstrează că nu există o altă cale de soluționare a problemelor decît aceea a tratativelor. În acest sens privim noi și problemele din Orientul Mijlociu, din America Centrală, cît și din alte zone ale lumii.

În ce privește Orientul Mijlociu, în momentul de față considerăm că este necesar să se facă totul pentru realizarea unei reconcilieri în Liban, pentru retragerea trupelor israeliene din această țară și pentru asigurarea deplină a independenței și suveranității Libanului — ca un factor important pentru soluționarea celorlalte probleme din această regiune.

În al doilea rînd, acordăm o mare însemnătate și considerăm că este esențial să se facă totul pentru soluționarea problemei palestiniene, pe baza recunoașterii dreptului poporului palestinian la autodeterminare, inclusiv la realizarea unui stat palestinian independent. În același timp, considerăm că trebuie să se ajungă la relații normale între Israel și statul palestinian, precum și cu celelalte țări arabe, la asigurarea independenței și integrității tuturor statelor din această regiune. Așa cum am afirmat și în alte împrejurări, în această zonă este loc și pen-

(Continuare în pag. a VI-a)

Reperele muncii în campania agricolă de toamnă

ZILNIC, CU FORȚE SPORITE, PENTRU ÎNCHEIEREA GRABNICĂ A LUCRĂRILOR DE SEZON

SUB SEMNUL URGENȚEI

● Însămînțarea grabnică a tuturor suprafețelor destinate griului prin mobilizarea întregului potențial la efectuarea unor lucrări de înaltă calitate ● accelerarea ritmului la culesul, transportul și depozitarea recoltei de porumb, folosirea la întreaga capacitate a atelajelor pentru eliberarea terenurilor de producție ● strugurii, fructele și legumele — în cel mai scurt timp la adăpost, pentru evitarea pierderilor ● livrarea integrală la fondul de stat a cantităților de produse agricole prevăzute în contracte în vederea asigurării unei bune aprovizionări a populației ● strîngerea și depozitarea furajelor, pregătirea sectoarelor zootehnice pentru iernat — lucrări de maximă responsabilitate pentru crescătorii de animale ● arăturile adînci de toamnă, o condiție hotărîtoare pentru nivelul viitoarelor recolte, terminate pînă la sfîrșitul acestei luni ● tinerii, brigăzile uteciste — o prezență eficientă, activă, pe frontul campaniei de toamnă

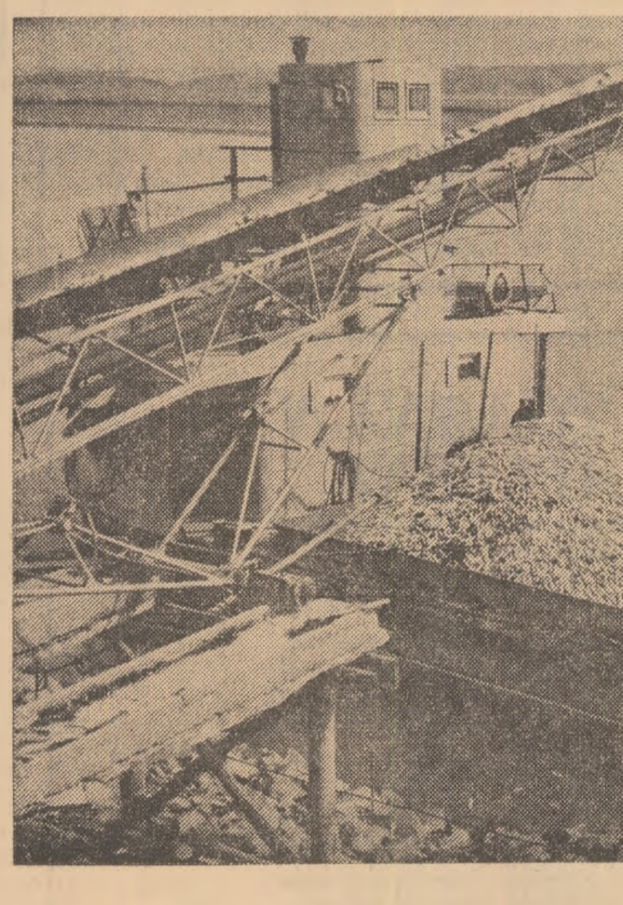

(Relatări în pagina a 3-a)

Oamenii muncii de pe ogoarele județelor Cluj, Iași, Mehedinți, Dîmbovița raportează încheierea unor importante lucrări de sezon în agricultură

Mobilizîndu-și toate forțele, oamenii muncii din agricultura județului Cluj raportează încheierea însămînțării griului de toamnă pe întreaga suprafață planificată. În telegrama adresată, cu această ocazie, C.C. al P.C.R., **tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU**, de către Comitetul județean Cluj al P.C.R., se menționează :

Urmînd neabătut prețioasele dumneavoastră indicații, conștienți de sarcinile ce le revin pentru sporirea contribuției agriculturii județului la creșterea avuției naționale și buna aprovizionare a populației, organizațiile de partid, comuniștii, lucrătorii ogoarelor clujene au acționat cu toată răspunderea pentru buna amplasare a culturilor, executarea lucrărilor de pregătire și însămînțare la parametri calitativi superiori, folosirea unor semințe cu înalt randament productiv, asigurînd toate condițiile necesare realizării producțiilor planificate. Mobilizați de strălucitul dumneavoastră exemplu de muncă și viață, de prețioasele orientări și indicații date la ședința comună a Consiliului Național al Agriculturii și activul din industrie, precum și cu prilejul recentei vizite de lucru efectuate în județul nostru, vom acționa fără preget pentru înfăptuirea obiectivelor noii revoluții agrare, sporirea producției vegetale și animale, pentru creșterea contribuției agriculturii județului la întărirea economică a țării, la ridicarea permanentă a nivelului de trai material și spiritual al întregului popor.

★

Lucrătorii ogoarelor din județul Iași, raportează finalizarea însămînțării griului și secarei de toamnă, a orzului, și furajelor, încheierea recoltatului porumbului, soiei, cartofilor, strugurilor și fructelor. În telegrama adresată cu acest prilej C.C. al P.C.R., **tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU**, de către Comitetul județean Iași al P.C.R., se arată :

Oamenii muncii din agricultura județului Iași, acționînd cu fermitate și răspundere în spiritul sarcinilor trasate de conducerea partidului, a indicațiilor și orientărilor dumneavoastră, mult iubite și stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, au încheiat astăzi, 16 octombrie, semănatul griului și secarei de toamnă.

Pînă în prezent au fost însămînțate în condiții de calitate superioară 105 586 hectare culturi de toamnă, realizîndu-se integral programul stabilit la grîu, orz și furaje.

Exprimînd și cu acest prilej sentimentele de adîncă și nețărmurită recunoștință pentru grija permanentă și sprijinul acordat dezvoltării și modernizării agriculturii, lucrătorii ogoarelor ieșene — mecanizatorii, cooperatorii, specialiștii, activiștii de partid și de stat — vă asigurăm, mult iubite și stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, că sub conducerea organelor și organizațiilor de partid nu vom precupeți nici un efort pentru înfăptuirea exemplară a sarcinilor ce ne revin.

★

În județul Mehedinți s-a încheiat însămînțarea griului pe o suprafață de 61 300 hectare. În telegrama adresată C.C. al P.C.R., **tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU**, de Comitetul județean Mehedinți al P.C.R., se spune :

Hotărîți să punem o temelie trainică producțiilor de cereale din cel de-al patrulea an al cincinalului, noi, comuniștii, toți lucrătorii ogoarelor mehedințene, vă raportăm, mult iubite și stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, că în ciuda condițiilor mai anevoioase cauzate de seceta prelungită din această toamnă, printr-o temeinică organizare a muncii și folosirea cu randament maxim a tractoarelor și semănătorilor, a timpului bun de lucru, am reușit, în ziua de 16 octombrie a.c., să încheiem semănatul griului pe întreaga suprafață de 61 300 hectare în condiții agrotehnice care dau garanția obținerii unor recolte bogate.

Mulțumindu-vă pentru grija permanentă pe care o purtați dezvoltării și modernizării agriculturii — sector al economiei naționale în care săvîrșim o nouă și profundă revoluție — lucrătorii ogoarelor mehedințene vă asigură, mult iubite și stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, că își vor spori și mai mult eforturile pentru a pune în valoare posibilitățile și rezervele de care dispunem, pentru a realiza sarcinile și obiectivele ce ne revin din cincinalul calității și eficienței, astfel încît să ne aducem o contribuție cît mai însemnată la înfăptuirea mărețului program de înflorire și propășire a patriei științific jalonat de către Congresul al XII-lea și Conferința Națională ale partidului.

★

Oamenii muncii din agricultura dîmbovițeană raportează că au terminat însămînțarea culturilor de toamnă, grîu, orz, secară, plante furajere și legume, pe întreaga suprafață planificată.

În telegrama adresată cu acest prilej C.C. al P.C.R., **tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU** de către Comitetul județean Dîmbovița al P.C.R., se spune :

Vă raportăm, totodată, mult iubite și stimate tovarășe secretar general, că organele și organizațiile de partid, consiliile populare, organele județene și conducerile unităților agricole acționează în prezent cu toate forțele pentru încheierea livrărilor la fondul de stat, eliberarea terenurilor și efectuarea arăturilor de toamnă, recoltarea fructelor și însilozarea furajelor.

Vă asigurăm, mult iubite și stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, că oamenii muncii din agricultura județului Dîmbovița, urmînd neabătut strălucitul dumneavoastră exemplu de muncă, dăruire și pasiune revoluționară, hotărîți să transpună în practică, în cele mai bune condiții orientările și indicațiile dumneavoastră de o excepțională însemnătate privind obținerea unor recolte sigure și stabile, nu vor precupeți nici un efort pentru a-și aduce contribuția la îndeplinirea mărețelor sarcini stabilite de Congresul al XII-lea și Conferința Națională ale partidului.

Din marea carte a istoriei noastre naționale

TRANSILVANIA — străvechi pămînt românesc *)

General locotenent dr. ILIE CEAUȘESCU

Declinul Imperiului roman și părăsirea Daciei sub împăratul roman Aurelian la 271—275 nu a consemnat și abandonul tradiției de organizare politico-teritorială la românii din nordul Dunării. Vom constata acest fapt examinînd și coroborînd sursele narative relativ sărace, pe care ni le-a transmis epoca, cu bogatele și variatele descoperiri arheologice referitoare la românii epocii migrațiilor de populații, a acelei structuri multilaterale (militare, ideologic-ecleziastice, administrativ-judecătorești), care definește statul pretutindeni în Evul Mediu timpuriu.

Izvoarele antice atestă faptul că Probus (276—282), urmașul împăratului Aurelian, a reușit să facă din dacii liberi aliați ai imperiului în lupta împotriva goților (spune izvorul : **omnes geticos populos in amicitiam receptam**), ceea ce face dovada existenței unei armate românești la nord de Dunăre. Din secolul al VI-lea, prin doi cronicari bizantini, ni se păstrează primele cuvinte în limba română, legate de un eveniment militar la care participau vorbitori ai acesteia. La 587, într-un conflict cu avarii, un corp de oaste bizantin a fost „turburat" în întregime de un strigăt al unui ostaș „în limba băștinașă" : „**torna, torna fratre**", ceea ce ne îndrituiește să afirmăm că majoritatea oștenilor vorbeau această limbă.

> **65 de ani de la făurirea statului național unitar român**

Faptul că românii au beneficiat de o organizare militară îl probează din plin descoperirile arheologice. Cetatea Biharea, de pildă, s-a dovedit a fi fost locuită neîntrerupt de români : cetățile de pămînt din Țara Bîrsei, ca cele de pe înălțimile dintre comunele Hărman și Sînpetru au fost stîlpi de apărare ai populației românești în veacul al XII-lea în fața invaziei maghiare ; cetatea de la Glogovat — Arad exista încă din secolul al VIII-lea ; Dăbîca a fost cetate voievodală în secolul IX ; cetatea dacică de la Piatra Roșie din Hațeg a fost reorganizată în secolul IX—X ; fortificațiile de pe malul stîng al Dunării de la Pojejena, Svinița, Orșova, Drobeta-Turnu Severin, Hinova, Celei au fost reconstruite în secolele IV și VI ; au fost ridicate cetăți asemănătoare în Moldova aceloraşi perioade sau valuri de pămînt cu funcții militare în Muntenia subcarpatică. Iată probe arheologice concludente ale unei continuități etnice, politice și militare neîntrerupte a românilor.

Un alt element prin care se dovedește continuitatea românilor în aria vechii Dacii îl constituie vocabularul reli-

*) Din volumul **„Transilvania — străvechi pămînt românesc"**, în curs de apariție la Editura Militară.

(Continuare în pag. a IV-a)

SĂ FACEM TOTUL PENTRU APĂRAREA VIEȚII, A LINIȘTII ȘI A PĂCII PE PLANETA NOASTRĂ

UNANIMĂ ȘI FIERBINTE ADEZIUNE A TUTUROR FIILOR PATRIEI LA ÎNFLĂCĂRATELE CHEMĂRI ALE TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU, LA APELUL FRONTULUI DEMOCRAȚIEI ȘI UNITĂȚII SOCIALISTE

MARI ADUNĂRI ALE OAMENILOR MUNCII PENTRU PACE ȘI DEZARMARE

(ÎN PAGINA A 4-A)

PREMISE PENTRU REALIZAREA UNOR ACTIVITĂȚI CULTURAL-EDUCATIVE REALE ȘI EFICIENTE

TIMPUL LIBER - TIMP ACTIV

Raidul întreprins în seara zilei de sîmbătă, 15 octombrie, la două dintre cluburile din municipiul Cluj-Napoca — „Victoria" și „Libertatea" — (doar acestea se aflau în activitate) a fost edificator din mai multe puncte de vedere. În primul rînd, sub aspectul valorificării condițiilor existente pentru petrecerea timpului liber al tinerilor. Întrucît aceste cluburi aparțin de drept organizațiilor sindicale, iar activitățile sînt organizate de organizațiile U.T.C., răspunderile se împart în egală măsură, numai că, de multe ori, ele se „pasează" reciproc. Să vedem acum concret ce s-a întîmplat sîmbătă seara la cele două cluburi vizitate.

Încă de la intrare la clubul „Libertatea" regăsim animația specifică unei seri de dans, respectiv unei discoteci bine organizate. Sîntem asigurați că aici nu intră cine vrea și cum vrea. Echipa de ordine și disciplină își face din plin datoria în ce privește ținuta și comportamentul tinerilor. Muzica este așa cum ni se spune, atent selecționată, cuprinzînd șlagăre care contribuie la realizarea unei atmosfere de recreere și destindere. Sînt prezenți în această seară în jur de 200 de tineri. Directorul clubului, tovarășul Ioan Rusu, ne prezintă programul săptămînal de activitate. Deși spațiul de care dispune clubul este restrîns, se acționează pentru utilizarea acestuia cu maximum de chibzuință și eficacitate. Reținem dintre activitățile politico-educative și cultural-științifice organizate, întîlnirile cu diverse personalități ale activității politice, juridice și culturale locale, cercurile de electronică, foto, limbi străine, balet și muzică, în limbile română și maghiară, activitatea formațiilor artistice ale clubului, jocurile de tenis, biliard, șah și altele. Popularizarea acțiunilor se realizează atît la nivelul clubului, cît și al organizațiilor U.T.C. afiliate acestuia, respectiv cele de la întreprinderile „Libertatea", „Armătura", „Clujana", „Feleacul" și „Unirea". Aflăm că de organizarea și desfășurarea întregii activități răspund în mod nemijlocit organizațiile U.T.C. Un lucru firesc și demn de apreciat. Ni se precizează că se acționează concret pentru îmbunătățirea activității, fapt care ar necesita extinderea actualului spațiu. Desigur, e nevoie în acest sens de sprijin de la nivelul municipiului. În incinta clubului funcționează din cînd în cînd (o dată pe lună) un club „Femina". Dacă clubul ar avea la dispoziție un spațiu suplimentar, lucru dealtfel pe deplin posibil, s-ar putea organiza un număr sporit de activități cultural-educative. O notăm ca propunere. Ca direcție de acțiune se impune perfecționarea generală a activității politico-educative, în sensul realizării unui număr mai mare de acțiuni îndeosebi în preambulul serilor cultural-distractive. Este ceea ce ne spune și tînărul Ianoș Ajtai, care frecventează activitățile clubului de mai bine de trei ani. „Ar fi bine ca înaintea începerii dansului să se realizeze recitaluri de poezie patriotică și revoluționară, concursuri pe teme de istorie, prezentări de carte și expuneri pe diverse probleme ale vieții contemporane". Deși nu mai cu titlu informativ, acestea ar fi cîteva dintre rezultatele bune înregistrate în activitatea acestui club muncitoresc în ce privește formarea politică și cultural-educativă a tinerilor.

Clubul „Victoria". Este situat, nefiresc, în incinta unei clădiri din strada Universității, în condiții nu tocmai proprii unei activități culturale. Să lăsăm acest lucru în seama edililor municipiului și să ne oprim mai îndeaproape asupra activităților realizate. Este în plină desfășurare seara cultural-distractivă, la pupitru aflîndu-se orchestra „Select". Își merită pe deplin numele prezentînd un repertoriu riguros ales, de muzică rock și folk. În perimetrul ringului de dans bat cadența circa 150 tineri, mai puțin decît în alte seri, după cum aveam să aflăm de la directorul clubului, Constantin Pojoni. Explicația ? Discoteca reprezintă doar „un sfert" din activitatea clubului, restul fiind rezervat activităților propriu-zis educative. De fapt, și în această seară s-a realizat un concurs de poezie patriotică și revoluționară, participarea tinerilor fiind largă și de calitate. Consultăm programul de activitate al clubului.

IOAN GAVRA

(Continuare în pag. a IV-a)

TURNEELE DE DOCUMENTARE ALE CENACLULUI „CONFLUENȚE"

LA VETRELE TINERE ALE MARII UNIRI

Ca pe un brîu diamantin al istoriei eternizate în unduiri calme au pășit, în Apuseni, ca într-o țară a nemuririi, cîțiva scriitori tineri a căror experiență literară s-a întărit deodată cu o nouă cerneală astfel nepieritoare cîtă vreme în ea a picurat aur curat de viață lungă a marilor martiri ai neamului. Acești tineri scriitori purtînd emblema de-acum a unui foarte cunoscut cenaclu — CONFLUENȚE — și-au pus în gînd și au săvîrșit ca atare un drum peste lespezile glorioase ale celor ce au înfăptuit Unirea cea mare. Ca într-un Pantheon, ei au trecut de la cetate la cetate, adăstînd în umbra zidurilor spre a descifra sensul adînc, ascultînd bătaia de gînd a acelor bărbați cu faptele lor fără seamăn atît de asemănătoare însă chipului țării ce și-au dorit-o și care acum, iată, îi cinstește. Memoria lor sacră se arcuiește ca o boltă azurie către dimineața poeților, luminînd în veșnicie munca și viețile contemporanilor. Nu-i loc sub soarele Apusenilor unde să nu se ridice în lumină o gesticulație simplă ca un ritual al păcii acestor locuri unde azi mineri, meșteri în lemn, hidrotehnicieni, mecanici de toate felurile, textiliști își văd de ale lor. Ale lor sînt toate cîte se înfăptuiesc.

(PAGINA A II-A)

Turneele de documentare ale Cenaclului „CONFLUENȚE"
• ALBA IULIA • ABRUD • CÎMPENI • ȚEBEA • ALBA IULIA

LA VETRELE TINERE ALE MARII UNIRI

Statuia unei cîmpii

Am fost la Blaj pe Cîmpia Libertății. Într-un septembrie uscat — umbră ireală a ultimului iulie. Eu vreau să înțeleg cîmpia asta ca pe o evidență și, prin ea, să înțeleg toate Cîmpiile Române — a Filaretului, a Padeșului. Colegii mei au ajuns deja lîngă statui, eu am rămas în urmă, am rămas în soarele concret, în iarba concretă. Îndepărtez gîndul care conține poezii geografice. Colegii mei stau față-n față cu istoria, îi invidiez pentru că-i iubesc. Îndepărtez și gîndul convențional — dătătorul de emoții standard. Astfel golit de trei feluri clasice de-a atinge eternitatea, ce mai văd eu în largul înțelegerii imediate ? Văd că Vlasiu a demonstrat, preluînd adevăr istoric, că o cîmpie există dacă pleacă din oameni și termină clipă de clipă în oameni. Că o cîmpie este de fapt emoția prin care se înțeleg, între ei, la ceasurile lor de nemurire, munții. Dar e de-ajuns ? Gînd plin de uscăciuni din alte gînduri elibereazà-mi largul astei toamne ! Iată că dinspre stînga adie convingerea că o cîmpie este de fapt prevestirea muntelui, începutul lui. Și că unei cîmpii îi șade bine să odihnească relieful în drumul lui spre alte și alte urcușuri.

Colegii mei se întorc de lîngă statui, de lîngă rostul lor, se întorc dintr-o claritate de necontestat a istoriei, mă încadrează firesc între gîndurile și mersul lor. Și, deși ați văzut cît de puțin și cît de imediat am văzut eu lucrurile, aburii Cîmpiei Libertății ne-a învăluit pe toți cu aceeași intensitate, cu aceeași dragoste. Pentru că ea este, prin istoria ei, foarte contemporană.

CORNEL BRAHAȘ

Simbolul unității neamului

Am pătruns în Țara Moților sfios, reverențios, pătruns de înalta ființă a istoriei.

Mai întîi, mi-a revenit în memorie imaginea lui Eminescu, foarte tînăr, la numai 16 ani, parcurgînd, pe jos, Ardealul, realizînd una dintre cele mai simbolice unități ale neamului.

În acest an — Eminescu, cu gîndul la forța actului spiritual exemplar, m-am pătruns în casa lui Avram Iancu, casă înaltă și zveltă, demnă și provocatoare, orgolioasă și sobră, expansivă în vetustețea sa încărcată cu fapte unice.

Și, grație prezentării adecvate a îndrumătoarei, învățătoarea Viorica Trifuț, am pătruns în spațiul intim al unuia dintre corifeii libertății noastre.

Și, între toate exponatele, inima ne-a bătut cel mai puternic în fața steagului, marcat de vreme, al lancului, un steag în trei culori paralele, emoționant, vechi și frumos, martor al unor evenimente esențiale.

Ne-am închinat inima lui, ca un omagiu de bună credință, de sinceritate, în fața unei metafore care a trecut dincolo munții.

Lui Avram Iancu, închinare / acest suflet al nostru / veșnic precum satul din Lancrăm / în care s-a născut veșnicia / celor ce sînt și vor fi...

LUCIAN VASILIU

Ceasul prezent al istoriei

Am cunoscut aici, la Cîmpeni, cîteva dintre cele 650 de tinere care, cu meșteșug și devoțiune, transformă papiotele de fire multicolore în bluze, pulovere etc. Cele 650 de tinere provin din aceste părți ale Țării Moților, dar și din alte regiuni ale patriei. Ele încearcă să dea un sens vieții lor, aici unde, prin tradiție, nu existau locuri de muncă destinate femeilor.

Flaca Mariana are 22 de ani, a absolvit Școala profesională, apoi liceul la seral. Este secretară U.T.C. Locuiește cu părinții aici, la Cîmpeni. Leach Rodica, 20 de ani, este din Sohodol. Este fruntașă în producție. Este calificată la locul de muncă și a absolvit cursurile serale ale liceului cu profil de industrie ușoară din localitate. Costea Elena are 21 de ani, este din Albac, iubește mult poezia lui O. Goga. (Nu numai fiindcă a scris „Bisericuța din Albac" !). Are un adevărat cult pentru istoria creată pe aceste meleaguri. Varvarei Elena vine din Suceava. Are 23 de ani și lucrează la secția confecții, faza croit. Lucrează aici chiar de la darea în folosință a întreprinderii, adică din luna martie 1979. Încă nu este căsătorită, în timpul liber citește, vizionează filme și se ocupă de unele probleme ale sindicatului întreprinderii, sindicat al cărui secretar adjunct este. Face parte din echipa de dansuri a Casei de cultură.

Am încercat aici, în puține rînduri, să vă prezint cîteva dintre tinerele acestei întreprinderi în localitatea în care Avram Iancu își avea Cartierul general, într-un alt ceas al istoriei.

SORIL MIAVOE

Zăpezile calde ale Abrudului

Nu știu de ce dintre sutele de fete care lucrează aici o ales tocmai pe ea. Îmi spune că se numește Dorina Morar și albul usturător al fulgilor de bumbac ce-i tremură pe halat o face s-arate ca o morăriță. Numai că ea e filatoare — cartatoare. Și totuși mașinile dudule mai abitir ca într-o moară. Îmi mai spune că a împlinit de curînd 23 de ani. Broboane de sudoare încep să cadă și de pe fruntea mea.

— E cam cald, nu ?

— Da, îi răspund, dar care-i pricina ?

— Pentru că bumbacul e ca un copil : are nevoie de multă căldură. Dacă n-ar fi atît de cald firele s-ar rupe. La noi și în toiul iernii e vară, aici e o vară fără sfîrșit.

Cînd am întrebat-o ce anotimp iubește mai mult mi-a spus :

— Toamna. Pentru mine fiece toamnă are chipul mamei. Decum apare septembrie mă apucă un dor cumplit de Zlatna. Aici mi-am lăsat ziua nașterii, copilăria și amîndoi părinții.

Mașina la care lucrează Dorina Morar se numește cardă. Și în această mașină, pe o porțiune de cîțiva metri, se întinde bumbacul alb și pufos ca un strat de zăpadă. Zăpadă călduroasă, desigur. Cineva îmi spune că Dorina Morar este prima muncitoare din filatură care a lucrat la cardă. Ei însă nu i se pare nimic neobișnuit în asta.

— Cineva trebuia să înceapă, îmi zice. Dar să vă spun drept îmi era teamă pentru că nu-mi puteam permite să greșesc, nu aveam voie să dezamăgesc pe cei care puseseră atîta încredere în mine.

Îmi mai spune că a făcut cursul de calificare la Mediaș, că îi place meseria și nu și-ar schimba-o deși nu e o meserie deloc ușoară. Oricum, nu i-ar place să facă altceva. În Abrud a venit să-și urmeze bărbatul dar se simte bine și aici și nu s-a gîndit niciodată să se întoarcă acasă, în Zlatna, pentru că în România este oriunde acasă.

RODIAN DRĂGOI

Lucruri alese

Cine sînteți ? Sînteți Vitoria Lipan ? Sînteți Mara ? Sînteți Fibula ? Macarie Emilia mă privea. Se poate spune că mă ascunsesem în sufletul ei. Dar cine era ? Recit în gînd „Floare albastră", recit în gînd „Sara pe deal" și totuși nu aflu cine este Macarie Emilia. Ziua se împărțise în două. Privesc în jur și văd „Vadul Moților". Ziua văd satul Albac unde s-a născut Horia, îmi amintesc de peștera „Scărișoara", de Poiana Mărului unde cetățile dacice au rămas doar o amintire. De ce ? Văd satul și orașul Abrud. Dar mai întîi și întîi văd satul lui Avram Iancu, îl simt pe el ce este ca un ceas pentru sufletul moților. Brazii foșnesc. Mirosul lor se înalță și cuprinde tot cerul. Cine sînteți, Macarie Emilia ?, mă trezesc din nou întrebînd; și ea în cîteva cuvinte începe să-mi spună ceva ; și sufletul ei se arată ca o hartă unde poți vedea tot ce te interesează. Am 20 de ani, îmi spune interlocutoarea. Vă place locul de muncă?, mă prind din nou s-o întreb : și ea îmi vorbește despre locul ei de muncă, despre părinții ei, despre prietenii ei, despre fratii ei și iarăși îmi spune lucruri deosebite despre locul ei de muncă. Privirile noastre se reazemă una de alta.

Îmi pare că părul ei foșnește în vînt. Macarie Emilia se prinde să lucreze. Toată discuția noastră s-a desfășurat în timpul pauzei de masă. Privesc în jur. Emilia începe să-mi precizeze anumite lucruri despre mașina de presat din secția unde lucrează. Ce lucrează ? Lucruri alese: o parte din mobila pe care o avem în casă, o parte din mesele la care scriem. Ce face în timpul liber ? Se pregătește pentru facultate. Citește poezie.

NICOLAE SIRIUS

CÎNTECUL UNIRII LA ALBA

Sus la Alba, în cetate
Clopotul Unirii bate ;
Bate bronzul și adună
Toată nația română

Luminează tricolorul
Orice casă din Ardeal
Și Mihai — biruitorul
E la Alba, sus pe cal

Apusenii toți dau știre
Iancului de sub gorun
Se-mplini marea unire
Visul oricărui român

Alba Iulia — vitează
Oraș sacru și erou
Toată românimea trează
Ai unit-o tu din nou

Ai Carpații drept coroană
Și pre fiii tăi săpini ;
Alba Iulia romană
A poporului român.

VASILE BARDAN

SECURE ÎMPLÎNTATĂ ÎN CER

Acoperișul casei-secure împlîntată în cer
Crăișorul în leagăn gîngurește frumos
Am văzut luna sărutîndu-i fereastra
Sigiliul istoriei bate monedă pe os.

Mantaua martirului atîrnată în cui
Și sabia ca o limbă de foc îl așteaptă
Părinții plecați la tribunalul pădurii
Cioplesc grinda casei luminoasă și dreaptă

Zaua cămășii de nuntă pe piept
Ca săniile satele curg spre Abrud
Mă duc să grăiesc cu Bălcescu, scria
Pe un zid de ciubăr cu peretele crud

Cireșii cu fructa cea dulce coboară
Pe roțile tunului trase de boi
Și pleacă în cartea istoriei țara
De unde nu-i drum de venit înapoi.

Cu fluieru-n mînă trece Iancu spre Țebea
Trăgînd peste el umbra grea de stejar
Lasă vorbă-n vecini să vină să-l scoale
De cumva-n istorie va mai fi necesar.

VASILE MORAR

E TOAMNĂ-N APUSENI

E toamnă-n Apuseni peste cetate
E clorofila-nmărmurită sus
În arbori se zidește-o nouă carte
Să spună lumii tot ce nu s-a spus.

Se lasă toamnă-n turla monastirii
Între vopseluri roșu-i prea candid
E toamnă-n Apuseni, se surpă mirii
După mulțimea ușilor ce se deschid.

Greieri bolnavi de-atîta așteptare
Se tot rotesc pe mere date-n pîrg
E toamnă-n Apuseni și de-ntomnare
Iau moții merele-n panere și le strîng.

Pe rînd le-adună rumene și coapte
Și clorofila zace-nmărmurită sus.
În arbori va mai crește-n blînde șoapte
O carte-n care despre toamnă nu s-a spus.

În Apuseni sub lună dată-n clocot
Ca într-un mare rițual de început
Își poartă nașterea ca pe un clopot
Un rege dac prin lumile de lut.

EMILIAN MARCU

TRANSILVANIA LUI IANCU

Tulnicele-ncep să sune
A credință și durere
Ard cuvintele latine
Și-un popor drepturi își cere.

Iancu este-un dor de țară
Crai al munților pirit
În pupila lui, amară,
Un popor a încăput.

Alba Iulia fecioară
Tălpile i-a sărutat
Iancu visele-și zăvoară
Și se-ntoarce iar în sat.

Transilvania lui mamă
Nu mai plînge prin străini
Glasul Iancului ne cheamă
Sărutînd a mamei mîini...

A slujit cu vrednicie
Gura lui de rai latină
Iancu este-o Românie
Liberă și prea stăpînă.

Fluierul lui mai tresare
În căsuța cea de lemn
Iancu e plecat se pare
Dar să cînte îl îndemn.

Seara cînd un dor mă bate
Și cuvintele mă dor
Iancu trece peste sate
Să pună lege-n pridvor.

Cînte frunza, cînte iarba
Transilvania lui mamă
Iancule, grăbește-ți treaba
Că istoria te cheamă.

CHIRIAC SAMOILĂ

Portrete în mers

Orice început trebuie să plece de la un lucru concret. Or, nimic mai concret nu există, în orice istorie adevărată, decît oamenii imediați, decît vecinii de fizionomie, decît conglăsuitorii imediați. Care oameni se găsesc peste tot în acest spațiu sprijinit pe zidurile Apullumului, pe Capitala Întîi a tuturor romanilor, pe Apusenii lui Horia, pe cuvintele lui Iancu, pe împlinirile ultimelor decenii. Peste tot și în toate fibrele vieții complexe a colectivității socialiste prezente. Cei mai mulți exemplari. De la strungul modern pînă la uneltele de clubărit, de la gîndul grîului pînă la împletituri de o rară, ciudată frumusețe. Peste tot pe unde-am umblat la începutul acestui septembrie prea însorit pentru o recoltă mult prea însorită ; în uzină, în fabrici de textile, de încălțăminte, în creșe, în grădinițe, școli, în muzee, case memoriale, în podgorii, în tot locul unde ei se numesc Ion Abrudan, V. Ursu, Elena Costea, Sandu Stolojan, Rodica Albu, Vasile Ion, Ianoș Gherghel, Elena Varvaroi etc. peste tot am întîlnit ceea ce noi numim **portrete în mers**. Portrete în mersul timpului, în mersul istoriei spre noile, evidentele ei dimensiuni. Se cuvenea să scriu despre fiecare în parte, să dezvălui spre exemplificare laturi deosebite, inconfundabile ale personalității lor, așa se cuvine, o carte completă să-i cuprindă pe toți așa cum sînt, sigur că se va întîmpla dar, pe moment, ei vor înțelege că nici așa ceva nu se poate face ușor cum nici ceea ce fac ei nu se poate face cu ușurință. Pînă atunci nu rămîne, de partea noastră, decît bucuria de-a fi găsit în locurile de referință ale istoriei noastre exact ceea ce căutam : portrete în mers.

CORNEL BRAHAȘ

Au participat : **Ioan Lazăr, Vasile Bardan, Cornel Brahaș, Nicolae Băciuț, Dan Ciachir, Rodian Drăgoi, Emilian Marcu, Soril Miavoe, Lelia Munteanu, Mircea Stîncel, Chiriac Samoilă, Nicolae Sirius, Lucian Vasiliu.**

UN OM ÎN MIJLOCUL ORAȘULUI

Cîmpeniul este, fără îndoială, una din nenumăratele cetăți de scaun ale istoriei. Oamenii lui respiră istorie de milenii, construind o istorie nouă, concretă, la a cărei temelie se simt — cu mîndrie — zidiți. Întreprinderea de prelucrare a lemnului și Întreprinderea de tricotaje ar putea sta la loc de cinste pe un eventual blazon al orașului.

Am petrecut cîteva zile, în această toamnă împovărată de rod, în mijlocul eroilor contemporani ai orașului, tineri în zdrobitoarea lor majoritate. Una din plăcutele mele călăuze a fost economistul (în al doilea an de stagiatură) VASILE POPA, de fel de prin preajmă, din satul Albac, secretarul adjunct cu probleme organizatorice al Întreprinderii de prelucrare a lemnului. Mi-a fost prezentat ca un băiat de nădejde, serios și muncitor, dîrz și neîndupleacat. La locul de întîlnire mă aștepta un tînăr subțirel, sfios, cu ochelarii mereu aburiți de căldura privirii. Mărturisesc că am avut în primele momente un ironic zîmbet interior, pentru ca în următoarele ore să recunosc în tînărul de lîngă mine omul de nădejde, serios și muncitor, dîrz și neîndupleacat despre care mi se vorbise. Mai mult decît atît : un profund și pasionat cunoscător al istoriei meleagurilor natale, al celei de ieri și al celei de acum, un om în mijlocul orașului — cum mi-a plăcut de atunci să-l numesc în gînd, una din cele cîteva inimi ale acestei așezări, după care locuitorii își potrivesc bătăile propriei lor inimi. VASILE POPA mi-a vorbit mult despre o mulțime de lucruri. Ceda cu modestie și generozitate realizările sale tuturor și își asuma sieși toate nerealizările. Se simțea răspunzător, fără exagerare, de fiecare minut din istoria contemporană a locurilor sale. Cînd l-am întrebat despre anul nașterii — o întrebare de rutină a reporterului — m-a privit încurcat. A recunoscut în cele din urmă două date de naștere ; cea care figurează în buletin, cea din satul Albac și o alta, care nu figurează decît în evidența nescrisă a sufletului său — noiembrie 1981, anul în care, după absolvirea Facultății din Cluj-Napoca a fost repartizat la Întreprinderea de prelucrare a lemnului din Cîmpeni. Scriind aceste rînduri, îi descopăr economistului VASILE POPA încă o dată a nașterii, cu multe milenii în urmă, odată cu începutul istoriei acestor meleaguri. Profit de împrejurare ca să i-o transmit !

LELIA MUNTEANU

ZILNIC, CU FORȚE SPORITE, PENTRU ÎNCHEIEREA GRABNICĂ A LUCRĂRILOR DE SEZON

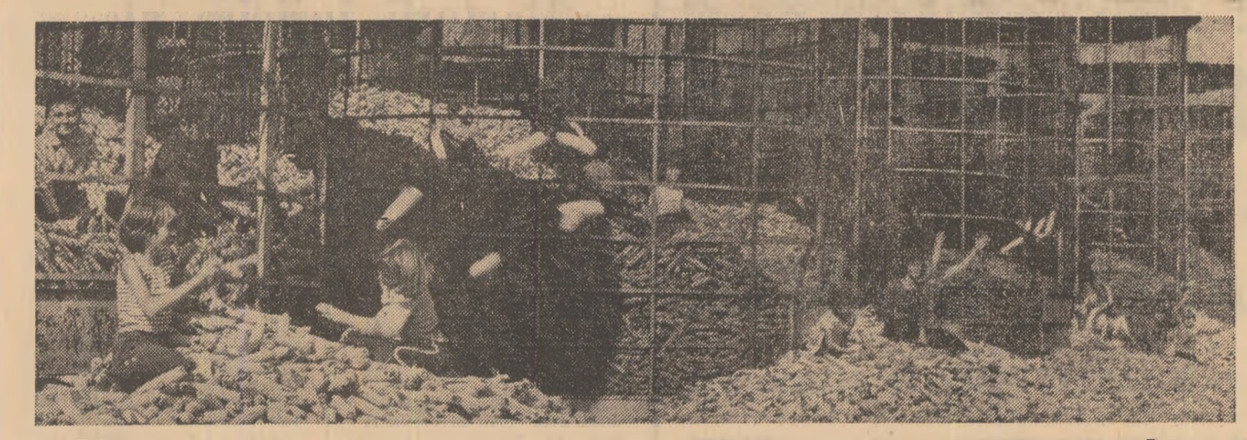

Măsuri operative pentru recuperarea restanțelor

● **Timpul înaintat impune ritmuri superioare de lucru.** Aversele de ploaie au creat condiții bune desfășurării arăturilor de toamnă și însămînțărilor. Recuperarea restanțelor constituie acum principala prioritate pe agenda ogoarelor ieșene. În Consiliul unic agroindustrial Movileni această campanie a înregistrat ritmuri scăzute. Recoltatul porumbului a mers încet, iar livrările la fondul de stat au întîrziat mult față de graficele stabilite. Inginerul șef al consiliului, Gheorghe Duca, ne-a precizat că în aceste zile se depun eforturi susținute pentru recuperarea restanțelor. Măsurile organizatorice, din păcate, nu și-au găsit ecoul în faptele tuturor cooperatorilor și specialiștilor. Astfel, pe 100 de hectare la C.A.P. Gropnița porumbul nu era încă depănușat, iar transportul cocenilor în depozitele de furaje se tărăgănează. Întîrzieri mari se înregistrează și la semănat, unde, din cele 1 050 hectare ce urmau să fie însămînțate cu grîu, au primit sămînța doar jumătate. Nici la C.A.P. Movileni lucrurile nu stau mai bine. Aici recolta de porumb a fost depănușată în procent de 70 la sută, iar eliberatul terenului de coceni se face anevoie, aproximativ 60 la sută pînă în prezent. La C.A.P. Rediu, strînsul recoltei s-a făcut cu ajutorul oamenilor muncii de la Trustul de construcții industriale și de la cooperativele meșteșugărești. Ce este regretabil însă acum, cînd recoltatul la porumb s-a încheiat, este că la Rediu cooperatorii și mecanizatorii înregistrează ritmuri scăzute la depănușat și însămînțat. Slaba organizare a muncii este singura explicație. Deși există terenuri pregătite pentru însămînțat, semănătorile nu înaintează din lipsă de sămînță. Iar repartiția pentru aceasta are deja un stagiu îndelungat în unitate. Și cînd te gindești că baza de aprovizionare e numai la 30 de kilometri. Aducerea „la zi" a tuturor lucrărilor agricole de sezon se impune ca o măsură de maximă urgență pentru toți cooperatorii, mecanizatorii și specialiștii din acest consiliu.

● **Bine, dar se poate și mai bine.** Așa gîndesc, așa o dovedesc faptele celor din Consiliul unic agroindustrial Ciurea. Aici depănușatul porumbului și recoltatul sfeclei de zahăr, transportul operativ al recoltei și ritmul intens al însămînțărilor constituie coordonatele firești ale întregii activități. Demnă de laudă este măsura livrării, conform graficelor, a cantităților de porumb pentru fondul de stat și mai ales faptul că aceste livrări au fost suplimentate cu 100 de tone. La timp și fără pierderi au luat sfîrșit culesul și valorificarea strugurilor. Nici mecanizatorii nu se lasă mai prejos. Peste 3 000 de hectare au fost însămînțate cu grîu. Preocuparea, dăruirea și hărnicia se fac simțite la tot pasul. Astfel, la C.A.P. Birnova depănușatul a fost încheiat, iar la fondul de stat s-au livrat suplimentar peste 30 tone. „O inițiativă ce a adus o importantă economie de carburanți, ne spune președintele unității, ing. Nichita Mihailov, a fost transportarea a 60 la sută din cantitatea destinată fondului de stat cu atelajele. Tot cu atelajele au fost transportate din zori pînă noaptea și cocenii, creindu-se rapid front de lucru mecanizatorilor care au însămînțat grîul pe o suprafață de peste 80 la sută din cea planificată. Cu economiile de carburanți s-a putut asigura lucrul în două schimburi și în schimburi prelungite la pregătirea patului germinativ și semănat". Cooperatorii din Voinești acționează și ei cu toate forțele la strînsul recoltei și semănat. Inginerul șef al unității, Ion Crăcăleanu, ne mărturisește cu satisfacție că porumbul a fost depănușat în întregime (440 hectare), iar transportul cocenilor de pe aceeași suprafață s-a încheiat. Aceasta s-a datorat operativității celor 70 de atelaje antrenate. În fruntea acțiunilor se află fermele conduse de inginerii Ioana Fulga și Dănuț Dumitriu. Și la însămînțarea păioaselor rezultatele sînt bune. Mecanizatorii secției S.M.A. Ciurea, condusă de Gheorghe Darie, acționează pînă noaptea tîrziu, însămînțînd acum ultimele hectare cu grîu. „Sîntem într-o succesiune de zile record, ne spune președintele consiliului unic, Teodor Carp, ce vor aduce finalul acestei campanii mai aproape".

CĂTĂLIN BORDEIANU

Ritmuri sporite la strînsul și depozitarea furajelor

Cît mai multe nutrețuri pentru animale! — iată unul dintre imperativele acestor zile pentru toți lucrătorii din agricultură. Fibroase, suculente sau grosiere, toate furajele trebuie recoltate în întregime de pe cîmp și depozitate cu grijă în cămara de iarnă a fiecărui sector zootehnic. Buni gospodari, cooperatorii, mecanizatorii și specialiștii unităților din Consiliul unic agroindustrial Lehliu, județul Călărași, deși au reușit să-și realizeze cea mai mare parte din necesarul de furaje stabilit prin balanță, continuă să stringă tot ceea ce oferă acum cîmpul, asigurînd astfel un bun nivel al alimentației animalelor pentru sezonul rece.

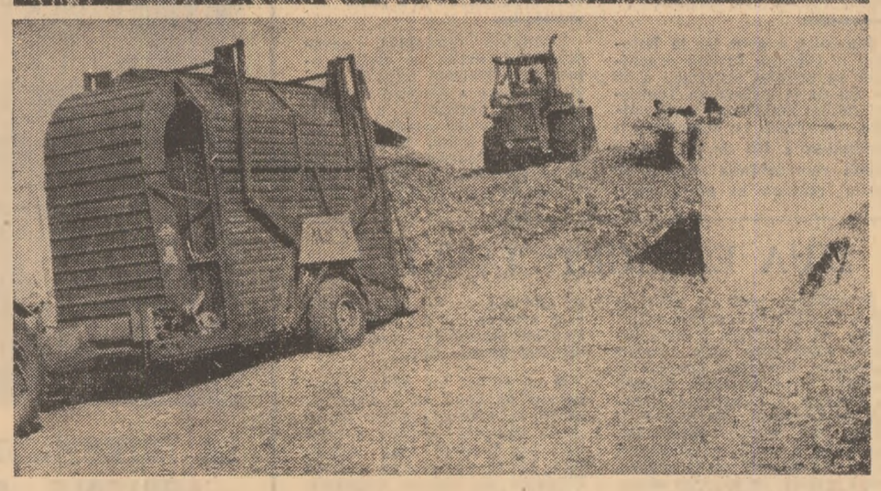

● **A.E.I. Lupșanu.** Intrăm în incinta depozitului de furaje al acestui complex de creștere și îngrășare a viteilor. Totul este orînduit și chibzuit gospodărește. Șirele de fîn, stogurile de paie bine clădite și așezate la adăpost de intemperii. Peste tot alei de acces bine întreținute, ordine și curățenie. Alături sînt silozurile. „Cu toate că vremea a fost potrivnică, ne spune Alexandru Ioniță, directorul complexului, mă refer la seceta din prima parte a anului, am obținut furaje de bună calitate și în cantități suficiente pentru perioada de stabulație. De pe suprafețele de lucernă, iarbă de sudan și cele cu ierburi perene am luat patru coase, pentru fîn, iar acum se lucrează la a cincea coasă pe care o administrăm ca masă verde, la iesle, tineretului taurin. Acum însilozăm porumbul din cultura dublă și cocenii de porumb din cultură principală". Într-adevăr, rezultatele obținute aici, la A.E.I. Lupșanu, sînt dintre cele mai bune. S-au strins și depozitat pentru iarnă aproape 4 000 tone de fînuri de cea mai bună calitate, iar acum se acționează cu toate forțele la pregătirea silozurilor. S-au însilozat pînă în prezent aproape 15 000 tone, atît cît reprezintă întreaga cantitate necesară pe perioada de iarnă. Dar pentru că ogoarele oferă resurse de furaje de porumb — plantă întreagă, ca și coceni și ciocălăi — se pregătește încă 100 tone siloz zilnic, lucrîndu-se cu toate utilajele din secția de mecanizare și folosind din plin toate mijloacele de transport.

● **Cooperativa agricolă de producție Lupșanu.** Aici, în baza furajeră a unității se lucrează la însilozatul porumbului. Pentru că tarlalele de pe care se adună resursele vegetale de la cultura porumbului sînt foarte aproape nu mai sînt folosite platformele pentru a aduce căpițele. MAC-urile string și descarcă direct în baza furajeră. Cele cinci CS-uri lucrează și ele din plin, iar cuplurile de remorci sînt într-un du-te-vino continuu. Pentru a grăbi ritmul la recoltatul și însilozatul furajelor, cooperatorii de la Lupșanu au organizat și tăierea manuală a porumbului pentru siloz. Astfel, echipele de cooperatori, fie după recoltatul manual al porumbului, fie la porumbul din cultură dublă, taie manual fiecare plantă, le încarcă în căruțe (fie cele ale unității, fie cele ale oamenilor din sat) și le transportă direct în sectorul zootehnic. Aici imediat ce sînt descărcate, în amestec cu coceni și ciocălăi, sînt tasate, formîndu-se astfel un siloz foarte bun. Zilnic, folosind toate utilajele de care dispun și echipele de cooperatori se însilozează peste 80 de tone. „Pe lîngă lucrările prioritare din această campanie, ne spune Constanța Mitu, inginerul șef al unității, strîngerea, transportul și depozitarea furajelor constituie una dintre prioritățile campaniei agricole. Iarna este lungă și ferma zootehnică trebuie asigurată cu tot necesarul de hrană de bună calitate. Avem cantități suficiente de fîn (aproape 1 500 tone), vom realiza necesarul de siloz stabilit prin balanța furajeră și ceva pe deasupra. De asemenea, recolta de sfeclă furajeră este foarte bună și în general am strins tot ceea ce poate fi dat spre hrană animalelor — vrejuri de soia și fasole, frunzare ca și vrejurile de legume".

● **Cooperativa agricolă de producție Radu Vodă.** Și aici, preocupările pentru stringerea și depozitarea unor cantități cît mai mari de furaje pentru perioada de stabulație sînt prioritare în agenda campaniei agricole de toamnă. Toate forțele umane sînt mobilizate la recoltatul sfeclei furajere. Transportul se realizează cu atelajele pentru a nu afecta celelalte lucrări la transportul recoltei. De asemenea, toate CS-urile sînt în cîmp la recoltatul porumbului pentru siloz. „În anii trecuți, cantitatea de furaje adunată în vară și toamnă la această unitate a fost insuficientă pentru întreaga perioadă de stabulație, ne declara Mircea Gluglan, inginerul șef al Consiliului unic agroindustrial Lehliu. Întotdeauna această cooperativă agricolă de producție împrumuta furaje de la celelalte unități din consiliu sau din județ. Mărindu-se suprafața cultivată cu furaje, îngrijind corespunzător culturile s-a reușit să se obțină cinci coase pentru fîn, ca și o cantitate apreciabilă de sfeclă furajeră. Porumbul în cultură dublă a fost cultivat pentru însilozat pe o suprafață mai mare și acum se lucrează din plin la recoltat, cultura fiind reușită, iar producțiile foarte mari". O iarnă „fără griji" pentru ferma zootehnică de la cooperativa agricolă de producție Radu Vodă — fînuri peste 1 000 tone, siloz — mai mult de 5 000 tone, cantități apreciabile de sfeclă furajeră, frunzare și vrejuri de plante.

Foto-reportaj realizat de: CRISTINA BALINT și VALERIU TANASOF

Tinerii — în prima linie pentru punerea la adăpost a recoltei

Pe ogoarele județului Dîmbovița se muncește zi-lumină. „Activitatea în campanie nu cunoaște pauze — ne spune Rodica Stanciu, președinta Consiliului județean al elevilor. În colaborare cu Consiliul tineret sătesc de la Comitetul județean U.T.C., cu Consiliul județean al organizației pionierilor, Inspectoratul școlar și Direcția generală agricolă am constituit comandamente locale, echipe mixte și formații de 20—25 elevi pentru perioade de cîte două săptămîni. Se lucrează după grafic la recoltat, sortat, eliberarea terenurilor, semănat, fertilizarea ogoarelor cu îngrășăminte chimice și organice, strînsul și depozitatul furajelor".

În județul Dîmbovița există de ani de zile tradiția ca elevii și tinerii să participe la strînsul recoltei. Ei afirmă că aceasta este o disciplină de conștiință. Rezultatele din campania de vară sînt edificatoare în acest sens. 25 500 de tineri, între care 23 687 de elevi au executat lucrări în valoare de 3 200 000 lei. Au recoltat 3 200 tone de floarea-soarelui, 109 tone legume și fructe, aproape 800 tone porumb, zeci de tone de cartofi, struguri etc. 10 500 de tineri au așezat baloți și au eliberat de paie 40 000 ha, 230 de tineri au fertilizat 18 400 ha ogoare pentru însămînțările de toamnă, s-au recoltat, transportat și depozitat 20 000 tone furaje. Mii de tineri au fost prezenți la alte lucrări: întreținerea culturilor duble, a plantațiilor de pomi și vii, la montat conducte pentru irigații.

Cu ce bilanț se finalizează campania de toamnă? La această întrebare ne răspund tot faptele de muncă. Elevii de la Liceul agroindustrial Nucet au recoltat și depănușat porumbul de pe 500 ha aparținînd I.A.S. Tîrgoviște, C.A.P. Nucet și fermei Dumbrava. Elevii de la liceele „Enăchiță Văcărescu", „Grigore Alexandrescu", economic-Tîrgoviște au recoltat legume de pe sute de ha. 200 de elevi de la Liceul agroindustrial Voinești au recoltat fructe în cadrul S.C.P.P. Voinești, iar elevii Liceului industrial din Pucioasa au sortat circa 150 de tone de fructe și legume în cadrul I.P.I.L.F. din localitate. Se cuvine să-i amintim și pe elevii Liceului industrial Găești care au recoltat 150 ha de struguri la I.A.S. Găești și ferma Valea Mare, ca și pe cei de la Liceul industrial Fieni care au recoltat fînul de pe 100 ha. Pionierii și-au adus partea lor de contribuție la strînsul recoltei, fie în comuna unde învață sau în cele apropiate. Harnici și inimoși au fost cei de la Bălenii, Frasin, Cojasca, Pitaru, Mircea Vodă, Tătărășești, Crevedia, Valea Mare, Nucet și exemplele pot continua, pentru că nu există comună sau sat unde elevii să nu se afle în primele rînduri în bătălia pentru punerea la adăpost a recoltei.

LIDIA POPESCU

EFORTURI SUSȚINUTE PENTRU REALIZAREA EXEMPLARĂ A SARCINILOR DE PLAN!

DIN PRIMELE ZILE ALE GENERALIZĂRII ACORDULUI GLOBAL, SPORURI IMPORTANTE DE PRODUCȚIE FIZICĂ

LA ÎNTREPRINDEREA „LAROMET" BUCUREȘTI

Pentru oamenii muncii de la Întreprinderea metalurgică „Laromet" a devenit ceva obișnuit ca, de mai mulți ani de zile, să se situeze pe un loc fruntaș în întrecerea pe ramură, de regulă locul I. Lună de lună, planul este realizat și depășit, în condițiile permanentei reduceri a consumurilor. Și pentru a reliefa o dată în plus eforturile colectivului să amintim că nomenclatorul de produse cuprinde 3 600 sortotipodimensiuni de diverse laminate și profile din neferoase.

— O primă explicație a acestor realizări o oferă aplicarea pe scară largă de mai mulți ani a acordului global, aflăm de la Petru Udrea, șeful serviciului personal-învățămînt-retribuire. Recurgem la această formă de organizare și retribuire a muncii de aproape 10 ani și în această perioadă și rezultatele întreprinderii și cîștigurile oamenilor muncii demonstrează clar că acordul global este foarte avantajos. În această perioadă, profilul nostru de fabricație s-a lărgit mult, asimilăm zeci de produse anual și, cum la finalizarea acestora concură mai multe ateliere și secții, sistemul acesta de retribuire se dovedește a fi net avantajos comparativ cu activitatea în regie sau acord individual.

— Care este, așadar, gradul de cuprindere în acord global al personalului muncitor?

— Pînă la 1 octombrie, mai bine de 80 la sută din colectiv, așa încît recentele măsuri n-au fost o noutate pentru noi. Dealtfel, vreau să vă spun că generalizînd acest sistem de organizare și retribuire n-am făcut altceva decît să venim în întîmpinarea dorinței oamenilor muncii de a lucra mai mult și mai bine și de a cîștiga corespunzător. **Rezultatele obținute în prima decadă a acestei luni demonstrează clar avantajele generalizării acordului global.** Concret, comparativ cu aceeași perioadă a lunii septembrie, s-a realizat în plus, la nivelul întreprinderii, un plus de 3,5 milioane lei producție marfă, concretizată în 6 tone laminate cupru și 90 tone laminate alamă. Am reușit astfel să răspundem mai prompt solicitărilor mai multor beneficiari. Cred că nu este nevoie să amintesc că este totodată cît se poate de vizibil un salt calitativ. Efectiv fiecare muncitor face totul ca toate produsele, toate operațiile să fie de cea mai bună calitate. Sîntem convinși că în perioada care a mai rămas pînă la sfîrșitul anului, rezultatele vor fi și mai bune, după cum, desigur, și cîștigurile noastre vor crește corespunzător.

Dealtfel, s-o spunem aici, și realizările pe primele trei trimestre sînt din cele mai bune. Astfel, s-au obținut peste prevederile de plan 5 milioane lei producție-marfă, 8,2 milioane lei producție netă, livrîndu-se suplimentar, la cererea beneficiarilor, 252 tone laminate cupru și 100 tone laminate alamă. Să mai arătăm totodată că aceste depășiri s-au obținut practic pe seama depășirii productivității muncii cu 5 600 lei pe fiecare om al muncii și că, totodată, cheltuielile la 1 000 lei producție-marfă s-au redus cu aproape 3 lei, economisindu-se, printre altele, 35 tone metal, 1 740 kWh, 175 tcc. Iată așadar, că sistemul de organizare și retribuire a muncii în acord global stimulează nu doar eforturile de onorare promptă a contractelor de depășire a planului, ci și pe cele de permanentă reducere a normelor de consum.

— Este normal să fie așa, ne spune tînărul trăgător Constantin Mereu, din atelierul Bare trase, pentru că, o știm cu toții, materialele cu care lucrăm sînt extrem de scumpe, în bună parte ele fiind procurate din import. Și apoi, lucrînd mai mult, mai bine și mai ieftin, cresc beneficiile întreprinderii, implicit și cîștigurile noastre. Și dacă spun lucrînd mai bine și mai ieftin, o fac pentru că știu că dacă nu faci risipă de materiale și energie, dacă găsești căi de reducere a normei de consum stabilite, înseamnă că faci economii, și nu o dată economiile ne-au permis să suplinim golurile provocate uneori de aprovizionarea defectuoasă.

Într-adevăr, ne-am convins, preocuparea pentru realizarea unei producții tot mai mari, de tot mai bună calitate, pe aceleași utilaje, este dublată de vizibila preocupare pentru o superioară valorificare și economisire a materialelor. În fiecare atelier și loc de muncă, am văzut containere confecționate prin autodotare, în care sînt depozitate cu grijă toate capetele de bare, țevi și laminate.

— Pînă nu demult, ne spune tînăra trefilatoare Coman Leostica, aceste capete erau predate la turnătorie. Odată cu înființarea atelierului de țevi subțiri, aproape toate aceste resturi am început noi să le folosim pentru realizarea țevilor cu pereți subțiri, produse extrem de complexe care presupun un ridicat grad de prelucrabilitate. Reușim astfel să obținem aceste produse cu costuri mai reduse, ceea ce este atît în avantajul beneficiarilor, cît și al nostru, al tuturor. Și adevărul este că lucrînd în acord global te simți permanent obligat să găsești noi soluții de economisire, de creștere a productivității. Concret, la înființarea în urmă cu cîteva luni a atelierului, produceam doar două-trei țevi subțiri pe lună, ori cererile beneficiarilor erau mult mai mari. Am ajuns în prezent la o producție de 20—30 tone, satisfăcînd prompt cererile solicitate. Și deși pentru a ajunge aici a fost nevoie de mari eforturi din partea întregului colectiv, format în mare parte din tineri, sîntem cu toții mulțumiți de activitatea noastră, de veniturile noastre, fiecare din noi cîștigînd 3—400 lei peste retribuția tarifară.

— Dealtfel, intervine tînărul inginer Iancu Jianu, șeful secției 1, încă de la introducerea și generalizarea acordului global am constatat o diminuare vizibilă a celor care nu-și realizau normele, o creștere a celor ce și le depășesc lună de lună cu 10—15 la sută. Și pentru noi este clar de ce se întîmplă așa: la același produs, chiar la aceeași operație, colaborează mai mulți muncitori. Și, firește că fiecare este conștient că numai lucrînd cum se cuvine, fără să piardă inutil timpul, își poate depăși norma, nu-i încurcă pe ceilalți de pe flux, poate realiza astfel cîștiguri suplimentare. Și efectiv, ori de cîte ori apare vreo comandă urgentă, vreun produs deosebit, întregul colectiv — laminoriști, presatori, maiștri, ingineri — nu precupețim nici un efort pentru finalizarea sa în cele mai bune condiții. Un exemplu recent. Cei de la Întreprinderea de autoturisme Pitești ne-au cerut să le livrăm urgent, în mai puțin de o lună, șase tone țeavă specială, de trei ori mai mult decît producem noi în mod normal. Am organizat de-așa manieră activitatea, încît exact la termenul stabilit, întreaga comandă era livrată. Și asta fără a neglija alte comenzi, dimpotrivă, în aceeași perioadă am onorat în devans, la cererea beneficiarilor, alte contracte pentru Electroputere Craiova, Electroprecizia — Săcele, ARO — Cîmpulung și Întreprinderea de radiatoare — Brașov. Și n-aș putea spune că luna septembrie a fost o lună de vîrf, a fost o lună obișnuită, o lună în care, ca de obicei, ne-am depășit sarcinile de plan.

— Este cert că sîntem avantajați de sistemul de retribuire în acord global, intervine trăgătorul Florea Gheorghe. De altfel, și pînă acum am fost retribuiți în acord global și luna trecută, de pildă, formația din care fac parte depășindu-și cu 15 la sută sarcinile, eu am cîștigat în plus peste 400 lei; proporțional cu retribuția, cu activitatea fiecăruia, și ceilalți membri ai echipei au cîștigat suplimentar sume între 250—500 lei. Cîștigăm bine pentru că lucrăm susținut, pentru că, cu toții, ne preocupăm mereu de perfecționarea profesională, de creșterea productivității. Este normal să ne preocupe creșterea productivității muncii pentru că de aceasta este legată și creșterea retribuției. Dealtfel, după cum se știe, de la 1 octombrie, odată cu generalizarea în întreaga economie a acordului global, nouă, metalurgiștilor ni s-a majorat retribuția. Prin aceasta, ne simțim și mai obligați să depășim sarcinile de plan, să reducem consumurile, să ridicăm pe noi cote întreaga noastră activitate.

Este cu atît mai necesar aceasta cu cît în fața colectivului stau, în perioada imediat următoare, sarcini importante. Ne-am convins că metalurgiștii de aici, cu toții, sînt ferm hotărîți să acționeze cu dăruire, ca și pînă acum, astfel încît, pînă la sfîrșitul anului, realizările notabile de pînă acum să fie substanțial majorate.

EMIL STANCIU

Recuperarea restanțelor impune disciplină fermă, bună organizare

PE ȘANTIERUL ÎNTREPRINDERII METALURGICE DIN DROBETA-TURNU SEVERIN

Pe șantierele de investiții ale județului Mehedinți, activitate rodnică și plină de responsabilitate în primele zile ale lui octombrie. Constructori, montori și beneficiari muncesc cu hotărîre pentru a urgenta punerea în funcțiune a noilor obiective economice. Rezultatele bune, obținute în ultimul timp, demonstrează că mai sînt importante resurse neexploatate care pot permite — acolo unde este cazul — recuperarea restanțelor acumulate în timp.

Constructorii și montorii Întreprinderii metalurgice din Drobeta-Turnu Severin — unitate a cărei primă capacitate de 250 000 tone profil ușoare pe an trebuie să intre în circuitul productiv în iunie 1984 — raportează importante recuperări a rămînerilor în urmă acumulate în ultimele luni.

„La valoarea lucrărilor aferente primei etape mai avem de recuperat 7 procente pe total investiție, 9 procente la construcții-montaj și 8 procente la utilaje, ne spunea Mircea Ceaușu, inginerul șef al șantierului. Toate forțele sînt îndreptate, acum, spre grăbirea lucrărilor de construcții, creînd, astfel, noi fronturi pentru montarea utilajelor. O serie de asemenea lucrări au fost terminate cu 20—30 de zile mai devreme, iar montajul este și el destul de avansat. Este vorba de fundațiile pentru utilajele din zona 7 B, blocurile 3, 4, 5, cu 60 la sută montaj realizat, sălile de aparataj SAO 4 A, SAO 4 B și SA 1 unde se execută montajul tablourilor electrice, fundațiile pentru utilajele din zona 6 B (paturi de răcire) cu montaj 40 la sută. Tot cu 30 de zile mai devreme a început montajul la „inima" laminorului unde colaborarea foarte bună cu T.I.M. București, trebuie să se confirme prin lucrări de bună calitate".

Și, totuși, nu puține au fost problemele pe care le-au avut de rezolvat constructorul — T.C.I.N.D. Craiova, grupul de șantier „Dunărea" Drobeta-Tr. Severin — împreună cu reprezentanții beneficiarului. Ele au vizat o serie de largă cuprindere. De la asigurarea forței de muncă și pregătirea ei, chiar pe șantier, la cele legate de asigurarea cu utilaje și materiale de construcții, găsirea de noi modalități de organizare care să permită intensificarea ritmului de lucru.

A fost elaborat un program de lucru privind eșalonarea lucrărilor de construcții la fundații și predarea fronturilor de lucru pentru montarea utilajelor. Au fost comunicate fiecărei formații de lucru, fiecărui om, termenele și obligații precise ce trebuie respectate. Ele au fost dimensionate la nivelul planului pe trimestrul IV în așa fel ca să se poată face încadrarea în noua metodologie de plată în acord global, orientîndu-se forțele pentru realizarea stadiilor fizice de construcții conform programelor de lucru.

Și, totuși, o parte din cauzele care au întîrziat derularea investiției, conform graficelor stabilite, n-au fost în întregime înlăturate. Lipsei de forță de muncă — și în prezent se resimte lipsa a 33 dulgheri și 15 fierari betoniști — și sincopelor în asigurarea la timp cu utilaje și materiale de construcție li s-au adăugat cele care țin de ordine și disciplină. Mod defectuos de organizare, indisciplină, folosirea nerațională a timpului de lucru. Prezența la program (mai ales lunea și sîmbăta) a lăsat de dorit. Număr mare de absențe nemotivate și de învoiri. Toate posibile datorită unei slabe exigențe și atît din partea conducerii șantierului cît și a beneficiarului.

Și în ziua documentării noastre, într-o lună, (tot într-o lună!) situații asemănătoare se repetau. La ora 9,30, punctul alimentar din incinta șantierului era foarte solicitat. De asemenea, nu lipseau peregrinările prelungite prin șantier sau în preajma punctelor de lucru. Nu am putut afla cîți oameni lipsesc de la program pentru că cel care ținea evidența era plecat la o ședință. Nu am aflat nici cum îi cheamă pe cei care lucrează pe cele două buldozere S 650 și S 1500 și care, la ora 11,30, nici nu porniseră motoarele. Se invoca lipsa de motorină. Numai că din rezervorul spart al buldozerului S 650, de curînd alimentat, motorina curgea mai mult pe jos decît în vasul pe care îl pusese acolo mecanicul pierdut în imensitatea șantierului.

Cum în raidul nostru pe șantier am avut ca însoțitori reprezentanți ai beneficiarului și constructorului, respectiv, inginer Petre Ghenciu, și inginer Mircea Ceaușu, le-am solicitat opinia în legătură cu aspectele negative semnalate anterior, „mici" în aparență, dar cu „greutate" în derularea corespunzătoare a activității de construcții-montaj la acest obiectiv.

Inginer Mircea Ceaușu: Din păcate, se mai manifestă asemenea abateri de la ordinea și disciplina impuse de munca pe un șantier de construcții. Aceasta ne demonstrează că mai avem de făcut o serie de eforturi pentru a rezolva, în cel mai scurt timp, aceste neajunsuri, că trebuie să efectuăm un control mult mai riguros la fiecare punct de lucru, pentru a nu umbri munca depusă de marea majoritate a oamenilor care lucrează pe șantier.

Inginer Petre Ghenciu: În general, colaborarea noastră cu cei care construiesc întreprinderea o putem considera bună. Calitatea lucrărilor este fără reproș, iar ritmurile de lucru ar putea fi intensificate dacă vom putea crea un spirit ferm de ordine și disciplină. Trebuie să înțeleagă și conducerea grupului de șantiere „Dunărea" că practica de a se lua forța de muncă de pe șantier pentru rezolvarea altor probleme din județ este atît în detrimentul nostru cît și al dinșilor. Ne vom strădui să rezolvăm împreună cu constructorul toate problemele care țin de competența noastră pentru ca lucrările de construcții-montaj să se intensifice în perioada care urmează.

Lunile care au mai rămas pînă la termenul de punere în funcțiune — nouă la număr — sînt hotărîtoare pentru finalizarea acestui obiectiv economic. De aceea, constructorii și montorii fac un apel urgent la colectivul muncitorilor din întreprinderile furnizoare să facă un efort pentru a trimite grabnic pe șantier utilajele necesare.

MIRCEA DUNĂRINȚIU

AGENDA

Duminică dimineața, în școlile militare de ofițeri, maiștri militari și subofițeri aparținînd Ministerului Apărării Naționale a avut loc solemnitatea depunerii jurămîntului militar de către elevii anului I

Eveniment cu profunde semnificații patriotice și cetățenești, momentul solemn al depunerii jurămîntului s-a constituit într-o impresionantă manifestare a dragostei și devotamentului nețărmurit pe care viitoarele cadre ale armatei le nutresc față de patrie, partid și popor, față de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, comandant suprem al forțelor noastre armate.

Depunînd jurămîntul sub faldurile drapelului de luptă — simbol al onoarei, gloriei și vitejiei militare — tinerii elevi și-au exprimat hotărîrea de a nu-și precupeți eforturile pentru a îndeplini cu fermitate și la un înalt nivel calitativ sarcinile ce le revin din documentele Congresului al XII-lea și Conferinței Naționale ale partidului, din Directiva comandantului suprem, cerințele formulate de secretarul general al partidului cu prilejul deschiderii noului an de învățămînt.

Duminică a avut loc la Botoșani o adunare festivă organizată cu prilejul împlinirii a 25 de ani de la înființarea Teatrului „Mihai Eminescu" din localitate, eveniment ce coincide cu împlinirea a 145 de ani de la prima reprezentație scenică în limba română în acest vechi centru cultural al țării. Au luat parte reprezentanți ai organelor locale de partid și de stat, ai Consiliului culturii și educației socialiste, oameni de cultură și artă, un numeros public.

În încheierea adunării cei prezenți au adoptat, într-o atmosferă entuziastă, textul unei telegrame adresate **tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU**, în care se spune: Este un prilej potrivit să vă încredințăm, mult iubite și stimate tovarășe secretar general Nicolae Ceaușescu, că toți participanții la această adunare, activiștii culturali din județ, ne vom pune fără contenire munca și talentul nostru în slujba poporului, spre a lăsa viitorului inestimabile documente umane, vii imagini ale unei societăți statornic însuflețite de dinamismul faptei și acțiunii dumneavoastră, de spiritul revoluționar pe care îl promovați cu atîta consecvență. Sîntem hotărîți să ne facem mai bine datoria noastră de artiști comuniști, să ridicăm la cote mai înalte întreaga activitate de educație politico-ideologică și artistică răspunzînd în acest fel grijii pe care o arătați culturii și artei, înfățișării orașului și județului nostru, întregii țări pentru ca ea să devină mai prosperă, o țară a belșugului și a păcii.

Duminică dimineață, navașcoala „Custodio de Mello", aparținînd Marinei militare braziliene, care a efectuat o vizită în portul Constanța, a părăsit apele teritoriale românești.

Cu acest prilej, ambasadorul Republicii Federative a Braziliei în țara noastră, Carlos dos Santos Veras, a oferit o recepție.

ZIUA ENERGETICIANULUI

În întreaga țară s-a sărbătorit ieri „Ziua energeticianului". Prilej de a omagia munca tuturor celor care prin eforturi deosebite dau țării energia și lumina, forța necesară punerii în mișcare a complexelor mașini și instalații din fabrici și uzine, din marile combinate, dar și de a amplifica acțiunile, ce se cer întreprinse în această etapă, pentru înfăptuirea obiectivului strategic de mare însemnătate, stabilit de Congresul al XII-lea al partidului, acela de a înfăptui independența energetică a patriei. Și iată, ca în fiecare an de ziua lor, energeticienii, toți cei care au răspunderi pe linia dezvoltării bazei energetice și de materii prime a țării, raportează cu mîndrie noi și semnificative împliniri, fapte care îmbogățesc tradițiile de hărnicie și dăruire ale puternicului detașament muncitoresc al energeticienilor.

★

● Energeticienii Întreprinderii electrocentrale — Brazi au adăugat, duminică, cînd agregatele cu activitate neîntreruptă au funcționat cu randament sporit, alte 2 milioane kWh la cantitatea suplimentară de energie electrică furnizată beneficiarilor în perioada scursă din acest an.

● Și colectivul Întreprinderii electrocentrale Borzești, județul Bacău, se prezintă cu rezultate meritorii la capitolul investiții. La centrala electrotermică nr. 2 au fost puse în funcțiune două blocuri energetice de cîte 50 MW pe cărbune, iar cel de-al treilea bloc urmează să fie conectat la sistemul energetic național la sfîrșitul acestei luni.

● La rîndul lor minerii prahoveni au ținut să onoreze această zi a beneficiarilor lor — „Ziua energeticianului", cu bune rezultate în activitatea productivă. De la exploatarea minieră Filipeștii de Pădure, bunăoară, termocentrala de la Doicești — principal beneficiar al unității, a primit, duminică, mai bine de 200 tone lignit de bună calitate.

● În evidențele Întreprinderii electrocentrale Craiova, unitate ce cuprinde termocentralele de la Ișalnița și Govora, centralele termoelectrice Craiova-2 și Calafat a fost consemnată, duminică, rotunjirea la 270 de milioane kWh a producției de energie electrică realizată în plus de la începutul anului. De menționat că întregul spor, precum și o parte însemnată a producției planificate provine din depășirea producției de energie electrică obținută pe bază de lignit.

● Oamenii muncii de la Întreprinderea electrocentrale Galați raportează producerea suplimentară a circa 74 000 MWh energie electrică și punerea la dispoziția sistemului energetic național a unei puteri suplimentare de 12,2 MW.

Buni gospodari, ei au reușit să economisească, de asemenea, 6 000 tone combustibil convențional, cheltuielile materiale fiind diminuate, totodată, cu peste 7 milioane lei.

TV

PROGRAMUL 1

15,00 Telex. 15,05 Emisiune în limba maghiară (parțial color). 17,50 1001 de seri. 18,00 Închiderea programului. 20,00 Telejurnal (parțial color). 20,25 Actualitatea în economie. 20,40 Orizont tehnico-științific. 21,10 Tezaur folcloric. 21,40 „Dublura" (color). Ultimul episod. 22,20 Frumușeții tale, România — muzică ușoară. 22,30 Telejurnal (parțial color).

PROGRAMUL 2

15,00 Telex. 15,05 Tinere talente. 15,35 Cenacluri ale tineretului. 16,00 La început de săptămînă. 18,00 Închiderea programului. 20,00 Telejurnal. 20,25 Moștenire pentru viitor. Ideea de pace în literatura română. 21,15 Refrene lirice, serenade, cantonete. 21,25 De prețutindeni. 21,55 Publicitate. 22,00 Seară de muzică de cameră românească. Cîntece și piese instrumentale din creația compozitorilor: G. Dima, I. Scărlătescu, D. Gheciu, V. Filip, F. Donceanu, C. Petra-Basacopol. 22,30 Telejurnal.

Unanimă și fierbinte adeziune a tuturor fiilor patriei la înflăcăratele chemări ale tovarășului Nicolae Ceaușescu, la Apelul Frontului Democrației și Unității Socialiste

SĂ FACEM TOTUL PENTRU APĂRAREA VIEȚII, A LINIȘTII ȘI A PĂCII PE PLANETA NOASTRĂ

MARI ADUNĂRI ALE OAMENILOR MUNCII PENTRU PACE ȘI DEZARMARE

LA ÎNTREPRINDEREA DE MAȘINI AGRICOLE „SEMĂNĂTOAREA"

O vibrantă adunare în cadrul căreia participanții și-au manifestat adeziunea față de prestigioasele inițiative ale președintelui Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, pentru înlăturarea primejdiei nucleare și oprirea amplasării pe teritoriul Europei a noi rachete cu rază medie de acțiune, pentru trecerea la retragerea și distrugerea celor existente, a avut loc, sîmbătă, la Întreprinderea de mașini agricole „Semănătoarea" din București.

În numele tinerilor din întreprindere, Anca Constantinescu, secretar adjunct al Comitetului U.T.C., a arătat: „Fiind primii interesați de felul în care se configurează viitorul, nu putem accepta falsul argument potrivit căruia pacea și securitatea pot fi asigurate doar prin creșterea neîngrădită a mijloacelor de distrugere, din ce în ce mai sofisticate, prin instalarea în Europa a rachetelor cu rază medie de acțiune".

Participanții la adunare au adoptat, într-o atmosferă de puternic entuziasm, o telegramă adresată **tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU**, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, în care se spune între altele:

Exprimîndu-ne deplina adeziune la vasta și nobila activitate pe care o desfășurați în interesul prosperității poporului român, al apărării păcii, vă asigurăm, mult stimate și iubite tovarășe secretar general, că vom munci cu înaltă răspundere revoluționară și patriotică pentru a ne aduce deplina contribuție la înfăptuirea hotărîrilor partidului, acționînd neobosit pentru dotarea agriculturii noastre cu noi mașini, pentru sporirea continuă a rodului eforturilor noastre.

Urmînd strălucitul dumneavoastră exemplu, vom fi mereu în primele rînduri ale luptei pentru pace, ne vom dedica întreaga energie înfăptuirii neabătute a politicii interne și externe a partidului și statului nostru.

În încheierea adunării, s-a trimis un mesaj Organizației Națiunilor Unite, precum și scrisori ambasadelor Statelor Unite ale Americii și Uniunii Sovietice la București, în care se cere să se acționeze cu toată energia împotriva politicii de continuare a înarmărilor, pentru adoptarea de măsuri concrete, care să ducă la eliminarea pericolului de război, la înfăptuirea dezarmării și păcii.

LA INSTITUTUL DE ÎNVĂȚĂMÎNT SUPERIOR DIN PITEȘTI

Studenți și cadre didactice de la Institutul de învățămînt superior din Pitești s-au întrunit într-o vibrantă adunare consacrată dezarmării și păcii.

În cuvinte emoționante, izvorîte din inimă, au dat glas hotărîrii lor neabătute de a se opune sporirii arsenalelor militare, de a milita consecvent pentru instaurarea păcii trainice în lume, lector univ. Ion Ciurea, secretar adjunct al comitetului P.C.R. din institut, lector univ. Constanța Ciucurel, președinta comitetului sindicatului, Ion Vlăduțu, președintele Comitetului O.D.U.S.

Participanții la adunare au adresat **tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU**, o telegramă în care se spune, printre altele:

„Vom răspunde din toată inima, mult stimate și iubite tovarășe Nicolae Ceaușescu, la Apelul F.D.U.S., apel al speranțelor în viitorul pașnic al omenirii, spunînd un Nu hotărît înarmărilor nucleare, planurilor nesăbuite de a arunca omenirea în prăpastia războiului. În același timp, ne angajăm să muncim cu și mai multă dăruire și abnegație, pentru îndeplinirea exemplară a sarcinilor care ne revin în pregătirea cadrelor cu studii superioare, să contribuim la progresul economic al patriei, exprimîndu-ne, totodată, voința nestrămutată de a conlucra în pace și prietenie, cu toate popoarele lumii".

Au fost adoptate, de asemenea, un mesaj către O.N.U. și textele unor scrisori adresate ambasadelor Uniunii Sovietice și S.U.A., ale țărilor europene la București, prin care se cere să se întreprindă măsuri urgente și eficiente pentru oprirea amplasării noilor rachete cu rază medie de acțiune în Europa, pentru retragerea și distrugerea celor existente, pentru asigurarea climatului de pace indispensabil progresului și prosperității națiunilor lumii.

LA ÎNTREPRINDEREA MECANICĂ TIMIȘOARA

Mii de constructori de mașini și utilaje miniere și metalurgice de la Întreprinderea mecanică Timișoara au participat la o vibrantă adunare consacrată dezarmării și păcii, colaborării și înțelegerii între popoare.

„Noi tinerii, care formăm mai mult de jumătate din colectivul întreprinderii, a arătat, în cuvîntul său, Pavel Kasai, secretarul comitetului U.T.C. pe întreprindere, ne unim glasurile, indiferent în ce limbă rostim cuvîntul patrie, într-o singură voință de unanimă adeziune față de înflăcăratele chemări, inițiative și propuneri ale iubitului nostru conducător și prieten al tinerei generații, tovarășul Nicolae Ceaușescu, dedicate apărării păcii și vieții omenirii, pentru eliminarea războaielor din lume, pentru viitorul nostru și al tinerilor din lumea întreagă".

Într-o atmosferă de mare însuflețire, participanții la adunare au adresat **tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU** o telegramă, în care, printre altele, se spune:

„Ne exprimăm întreaga recunoștință și dragoste pentru tot ceea ce faceți dumneavoastră, mult iubite și stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, pentru bunăstarea și fericirea poporului român, pentru soarta păcii și vieții pe pămînt, pentru colaborare și înțelegere cu toate popoarele lumii. Vă asigurăm că așa cum ne-ați indicat cu prilejul vizitelor de lucru în întreprinderea noastră, vom face totul pentru a contribui cu mașinile și instalațiile miniere pe care le construim la sporirea producției de cărbune, necesar asigurării independenței energetice a țării. Sîntem ferm hotărîți să contribuim cu toate forțele noastre la înfăptuirea politicii interne și externe a partidului și statului nostru, pentru apărarea păcii și vieții în lume, pentru colaborare, înțelegere și prietenie cu toate popoarele".

Participanții la adunare au adoptat, de asemenea, scrisori adresate ambasadelor U.R.S.S. și S.U.A. la București, precum și ambasadelor statelor europene de la București. În încheiere, s-a aprobat textul unui mesaj adresat O.N.U.

CARTEA JURIDICĂ

Mărturii juridice ale unității și continuității românești

Printre preocupările constante ale istoricilor dreptului, cercetarea romanității, unității și originalității sistemului juridic-instituțional românesc ocupă un loc deosebit prin implicațiile profunde pe care le prezintă în elucidarea unor probleme cardinale ale istoriei naționale.

În cadrul acestor cercetări, dezbaterea unor probleme legate de statutul juridic al Transilvaniei, în special ale celor privind continuitatea vechiului drept românesc pe acest teritoriu în unitate și strînsă legătură cu cel din Țara Românească și Moldova, au avut un caracter prioritar, justificat mai ales prin necesitatea sprijinirii și consolidării, prin argumente de drept, a unor adevăruri fundamentale ale existenței noastre milenare.

Înscriindu-se pe această generoasă linie de preocupări, studiile de istorie a dreptului românesc apărute recent la editura clujeană „Dacia" confirmă asemenea considerații *).

Volumul, datorat reputatului jurist care a fost Alexandru Herlea, reunește lucrări (studii, conferințe, articole) privind istoria dreptului românesc, îndeosebi transilvănean, referitoare la problemele organizării de stat.

Una din preocupările constante ale savantului patriot, ce-și găsește ilustrarea și în lucrarea de față, a fost aceea a dovedirii, cu argumente juridico-instituționale, a continuității daco-romane și apoi române, la nordul Dunării.

Vechile obiceiuri juridice care au existat la daco-romani din vremea Daciei Traiane au fost păstrate și îmbogățite de așezămînt pe teritoriul fostei provincii imperiale, după părăsirea ei de armata și administrația romană.

Pe baza unor puternice și pertinente argumente, Alexandru Herlea demonstrează convingător realitatea istorică, faptul că aceste reguli de drept cutumiar nu puteau fi păstrate decît în nordul marelui fluviu și nu în sudul acestuia.

Stau ca mărturie a acestei continuități teritoriale a poporului român o serie de instituții juridice (tîrgul de fete de pe muntele Găina, înfrățirea, conjurătorii și judecția), precum și o serie de trăsături specifice ale vechiului drept românesc, corespunzătoare firii și nevoilor poporului nostru, moștenite de la romani, cum ar fi raționalismul probelor și lipsa ordaliilor (a probelor ca fierul înroșit, apei și duelului).

Dezvoltînd datele problemei și aducînd contribuții noi, Al. Herlea relevă, pe drept cuvînt, că un rol însemnat în nerespectarea de către sistemul nostru de drept al timpului a ordaliilor l-a jucat păstrarea și cultivarea spiritului juridic roman, inclusiv a sistemului probatoriu, profund echilibrat și rațional.

Teza unității dreptului românesc, a instituțiilor juridico-administrative a fost amplu cercetată de Al. Herlea și este ilustrată în volum prin studii ca „Principii comune ale administrației românești" și „Justiția în comunitățile sătești". Încă din primele timpuri, în teritoriile locuite de români, administrația și justiția au fost unite.

Silit să trăiască în evul mediu, în state diferite, datorită vicisitudinilor istorice, poporul român, grație unității sale etnice, și-a făurit instituțiile politico-juridice pe multe elemente comune.

Teritoriile au fost împărțite și conduse aproape la fel, iar dezvoltarea lor a cunoscut aceeași scară de valori și forme.

La rîndul său, justiția rurală în teritoriile locuite de români a fost un element material și spiritual ce a reprezentat în trecutul istoric un aspect al unității juridice a poporului, în cadrul unității lui naționale.

Umanismul și raționalismul, ca elemente caracteristice dreptului românesc, au fost un corolar al continuității noastre daco-romane și apoi române, o prețioasă moștenire a marelui sistem juridic roman.

Ele s-au manifestat, într-o evoluție firească, începînd cu organizațiile prestatale, în vechiul sistem judiciar, în cel modern și pînă în zilele noastre, cînd își afirmă plenar valențele lor creatoare. Istoricul desprinde, în urma interpretării datelor unor documente, legi, mărturii folclorice etc., ca argumente ale umanismului dreptului românesc: blîndețea vechilor norme penale cutumiare în raport cu dreptul penal al regatului feudal ungar ce a determinat în secolul al XIV-lea pe românii din Transilvania să ia atitudine pentru apărarea sistemului lor juridic care venise în conflict cu cel maghiar; inexistența (crudelor) ordalii și în general a probelor raționale în vechea procedură judiciară românească; utilizarea căii petiționare, uneori a violenței, pentru dobîndirea și asigurarea drepturilor legitim cuvenite; profundul spirit de dreptate și umanism reflectat în folclorul nostru (invocîndu-se mai ales proverbele etc.).

O mare parte a studiilor cuprinse în volum sînt consacrate dreptului din Transilvania, în special problemelor privind organizarea de stat (Instituția dietei în Transilvania autonomă, Condițiile istorice ale elaborării Constituțiilor aprobate și urmările lor social-politice asupra populației românești), celor referitoare la sistemul de infracțiuni, pedepse și competența jurisdicțională feudală (Justiția penală în Transilvania pînă în secolul al XVI-lea, Instituția jurătorilor și a „bilotului", Aspecte istorice ale probelor medievale, Justiția în comunitatea obștească).

Tezele operei științifice ale lui Al. Herlea, fundate pe datele de nezdruncinat ale adevărului istoric, complinesc, în mod necesar, eforturile școlii noastre de istorie a dreptului, de evidențiere a rolului instituțiilor și normelor juridice în istoria generală a patriei.

Iar volumul de față, cuprinzînd unele din cele mai valoroase lucrări ale savantului, se recomandă de la sine ca o întreprindere de aleasă ținută intelectuală, închinată cunoașterii și prețuirii istoriei noastre naționale.

MIRCEA DUȚU

*) Alexandru Herlea, **Studii de istorie a dreptului**, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 1983.

TRANSILVANIA — STRĂVECHI PĂMÎNT ROMÂNESC

(Urmare din pag. 1)

gios, element ce dovedește o răspîndire timpurie a creștinismului la români, probabil încă în timpul conviețuirii dacilor cu romanii, cînd credința nouă nu era încă publică în imperiu. Apostolul creștin al goților, Ulfila, traducătorul Bibliei în limba acestora pe teritoriul Daciei, nu putea să-și ducă la bun sfîrșit întreprinderea decît într-un mediu prielnic, care nu era altul decît cel creștin românesc. Sînt certe, totodată, probe arheologice ca inscripția latină de pe donariumul de bronz din secolul IV descoperit în 1775 la Biertan — Ego Zenovius votum possui — care evidențiază o viață religioasă puternică, timpurie, trainică în Dacia. Contemporan cu acest donarium este un vas de cult descoperit la Moigrad, pe care se află o inscripție identică — ceea ce a dus la concluzia că Zenovius este primul episcop român cunoscut în Dacoromania, anterior celui deja atestat documentar: Niceta (sec.V). În Dobrogea, la Tomis, a existat în secolele IV—VI un episcopat, iar descoperirile arheologice din această provincie probează o intensă viață creștină. O asemenea ierarhie bisericească nu putea exista în afara unei organizări politice autohtone, deci românești.

O dovadă de netăgăduit a continuității românilor în spațiul carpato-danubiano-pontic o constituie existența obștilor. Chiar poetul roman Horatius (sec. I î.e.n.) vorbește despre „pămîntul nehotărnicit" al „geților cei aspri", aceasta fiind, poate, cea mai veche mărturie scrisă despre obștea teritorială la daci. O astfel de organizare economico-socială specifică dacilor avea să se conserve neîntrerupt în veacurile următoare, inclusiv după retragerea aureliană, constituind realitatea fundamentală a „romanilor populare". În fruntea lor se va găsi acum un „jude" — judecătorul moștenit de la romani —, cu funcție deopotrivă socială și judecătorească, de la al cărui denominativ se va ajunge, pînă azi, la numele de județ al structurilor administrative românești. Județul „a început prin a fi instituție juridică și, păstrînd această calitate, devine și instituția administrativă principală din istoria poporului român. Prin aceasta se continuă direct însăși ordinea romană". Aceste județe, cuvînt răspîndit în întreaga vatră dacică, vor alcătui țări (terrae), de regulă, grupînd obștile teritoriale răspîndite pe cursul aceleiași văi sau în aceeași depresiune intramontană, greu accesibile năvălitorilor. Cetățile de care a fost vorba mai sus vor fi reședințe ale acestor căpetenii politice, administrative și sociale ale românilor după retragerea aureliană, prin intermediul cărora vor intra în contact cu popoarele migratoare.

De la **jude** vor prelua funcțiile politice, administrative și judiciare **cnezii**, care constituie o instituție veche românească. Cnezii apar în documente începînd din secolul al XII-lea atît în Transilvania, cît și în Moldova și Țara Românească, iar cnezatul reprezintă, potrivit unei opinii autorizate, „o instituție veche românească, anterioară cuceririi maghiare, cînd cnezii se numeau **judeci**, iar judecia se prezenta ca o instituție străbună, moștenită din epoca romană, fapt ce se constată prin numele ei latin". În acea epocă o confederație de cnezi era condusă de un **voievod** (care înseamnă conducător de oaste), acesta fiind, de fapt, șeful politic suprem al unei țări precis delimitată teritorial și administrativ. Referindu-se la originea voievodatului la români, istoricul Ioan Bogdan aprecia, pe bună dreptate, că acesta s-a născut la noi, la români, „în mod cu totul independent de influențele străine". În timp ce la slavi voievodatul este o instituție subalternă, la români voievodul concentra demnitatea supremă în stat, reprezentînd funcțiile militară, administrativă și judiciară.

Fiind amplu probate documentar, toate atributele de statalitate românească specifice epocii de după retragerea aureliană — statalitate pe care o vom vedea atestată direct în surse narative din secolele IX—X — este neîndoielnic faptul că formarea celor trei principate românești — Țara Românească, Moldova și Transilvania — va evidenția, cu începere din secolul al XIV-lea, o continuitate neîntreruptă, cu tendința firească etnică, geografică și politică spre refacerea vechii unități dacice. Tendința legică de unitate a tuturor românilor într-un singur stat, apreciază în mod îndreptățit Nicolae Iorga, „a existat cînd în capul cărturarilor nu răsărise această idee". Ea a existat — după cum subliniază reputatul istoric — „în unitatea perfectă a vieții economice, așternută pe unitatea perfectă a vieții generale, și Ardealul a intrat și el în această viață prin intercirculația românească: un singur corp, un singur sistem, am zice, vinos, prin care străbătea același sînge viu". În Transilvania voievodatele românești sînt atestate documentar încă din secolul al X-lea, ceea ce implică existența lor cu multe secole înainte.

La sud și la est de Carpați, în secolele XIII—XIV, voievodatele s-au unificat, afirmîndu-se ca state centralizate, independente și suverane sub dinastiile Basarabilor și Mușatinilor. Astfel, statul românesc de la sud de lanțul Carpaților, denumit în cronici și alte documente Țara Românească, „Țara Valahiei" sau „Țara Ungro-Vlahiei", și-a legat numele, încă de la început, de voievodul Basarab întemeietorul.

În timpul în care se vorbea pentru prima dată de Țara Românească ca de un stat organizat (circa 1307), sursele istorice nu menționeaza numele vreunui mare voievod sau prinț. Puțin mai tîrziu acesta a fost numit în calitate de conducător al noului stat independent în persoana lui Basarab, fiul lui Tihomir. Fiind receptiv la schimbările intervenite în relațiile politice ale statelor din jur și hotărît să apere independența țării sale, Basarab s-a preocupat cu grijă de creșterea puterii și prestigiului acestela.

Între anii 1324—1328, oastea condusă de voievod a cîștigat mai multe victorii asupra tătarilor, extinzîndu-se astfel autoritatea spre est pînă în vecinătatea cetății Chilia.

În anul 1330, Basarab a fost nevoit să se înfrunte cu oștile regatului maghiar. Cauza conflictului a rezidat în faptul că nobilimea maghiară l-a luat voievodului Țării Românești de la sud de Carpați domeniile pe care le avea în Transilvania și că Basarab a căutat să pună capăt infiltrării politice maghiare în Țara Românească. Voievodul român urmărea, totodată, unirea la Valahia a unor teritorii pe care regele Ungariei le revendica sub pretextul că ar fi posesiunile sale. Era vorba, în principal, de Severin.

Profitînd de un moment prielnic — înfrîngerea oastei lui lui Basarab în luptele de la Velbujd —, în toamna anului 1330 regele maghiar Carol Robert a organizat o nouă expediție în Țara Românească, urmărind să-l ucidă pe Basarab sau să-l detroneze, pentru a încerca apoi să supună sau chiar să încorporeze Țara Românească de la sud de munți în regatul maghiar, apucături ea fiind hărțuită, lovită și slăbită. Totodată, pe direcția de înaintare a invadatorilor au fost ascunse sau distruse alimentele și furajele, iar apa otrăvită — practică tradițională în războaiele de apărare duse de români împotriva unor agresori puternici, transmisă peste secole de la daci. Pusă în fața unor atari situații și lovită în continuu de către români, armata regelui maghiar a început să bată în retragere. Dar la întoarcere a fost prinsă într-o zonă muntoasă, într-un loc numit Posada, fiind zdrobită pur și simplu „de către o mulțime de valahi". Bătălia a durat patru zile (de la 9 la 12 noiembrie 1330). Fără să bănuiască, armata maghiară a fost lovită în plin, decisiv și prin surprindere, ea fiind prinsă ca „peștii în năvod", după cum stă scris în Cronica pictată de la Viena. Cățărați pe stînci, oștenii lui Basarab și populația din zonă au lovit pe invadatori cu săgeți, cu pietre și cu trunchiuri de copaci. Pe timpul încleștării din defileul de la Posada, în care regele angevin a scăpat cu viață ca prin minune, luptătorii lui Basarab au luat un mare număr de prizonieri și au capturat o mare cantitate de material de război. Iată ce se consemnează în această privință în **Cronica pictată de la Viena**: „Și a fost aici un cumplit dezastru [...]. Valahii au dus mulți prizonieri, atît răniți, cît și nestinși și au pus mîna pe foarte multe arme și haine de preț ale tuturor celor căzuți, și bani de aur și argint și vase prețioase și briuri de săbii și multe pungi cu groși luate și mulți cai cu șele și frîne ce toate le-au luat și le-au dus la Bazarad Voievod".

Referindu-se la izbinda repurtată atunci de români, Nicolae Iorga subliniază, printre altele, că ea a fost „o biruință mare și întreagă, rodnică în urmări, fiindcă lupta se dădea în direcția naturală a dezvoltării noastre și pe pămîntul nostru, ocrotitor pentru ai săi".

PREMISE PENTRU REALIZAREA UNOR ACTIVITĂȚI CULTURAL-EDUCATIVE REALE ȘI EFICIENTE

(Urmare din pag. 1)

Fără exagerare, zilnic, de dimineața pînă seara, la fiecare rubrică este înscrisă o activitate politico-educativă sau cultural-distractivă. Participarea ?, întrebăm. Corespunzătoare, ne răspunde interlocutorul nostru, meritul principal avîndu-l organizațiile U.T.C. de la Comert-Cooperație, „Metalul Roșu", „Tehnofrig" și „Unirea". Cu titlu de permanență regăsim acțiuni de educație patriotică și revoluționară, materialist-științifică, juridică, etică, estetică și altele. Nu lipsesc seriile de întrebări și răspunsuri, concursurile profesionale, temele de orientare școlară și profesională. Și partea culturală este bine reprezentată. În hol este organizat și un punct de informare și documentare politică, cuprinzînd aproape 15 publicații centrale și locale. Baza materială este însă necorespunzătoare. În club nu funcționează nici măcar un televizor. Ce au de spus în această direcție factorii de răspundere pe linie sindicală și U.T.C.? În magazinele acestora „zac" adunate multe asemenea obiecte. Pe cînd și distribuirea lor la cluburi? Concluziile se impun de la sine. Trebuie făcute eforturi sporite pentru crearea unor condiții și desfășurarea unor activități care să confere acestor așezăminte atributul real de „club al tineretului". Se cer, de aceea, valorificate superior condițiile și posibilitățile existente pentru a se oferi tinerilor un cadru organizat și civilizat de petrecere a timpului liber.

CINEMA

● **Pe malul sting al Dunării albastre:** VICTORIA — 9; 11,15; 15,45; 18; 20,15; MELODIA — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15; GLORIA — 9; 11,30; 15; 17,30; 20.

● **Balul de sîmbătă seara:** CENTRAL — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20.

● **Program de desene animate:** DOINA — 9,30; 12; 14,30, Ciprian Porumbescu — 16,15; 19.

● **Nea Mărin miliardar:** BUZEȘTI — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20; ARTA — 17; 18,45; 20,30.

● **Întoarcerea din iad:** DRUMUL SĂRII — 15,30; 17,30; 19,30.

● **Un surîs în plină vară:** FERENTARI — 15,30; 17,30; 19,30.

● **Misterele Bucureștilor:** GIULEȘTI — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20; MIORIȚA — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20; COSMOS — 9,30; 11,30; 13,30; 15,30; 17,30; 19,30.

● **Aventuri la Marea Neagră:** PACEA — 15; 18,30; FLOREASCA — 9; 12; 16; 19.

● **B.D. intră în acțiune:** FLACĂRA — 15; 17; 19.

● **Aleargă cu mine:** TIMPURI NOI — 9; 11; 13,15; 15,30; 17,45; 20.

● **Albinuța:** SCALA — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15; FAVORIT — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15; MODERN — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20.

● **Călărețul cu calul de aur:** LUCEAFĂRUL — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20.

● **Vraciul:** UNION — 9; 12; 16; 19.

● **Fiul Mariei:** LIRA — 15,30; 18; 20

● **Chirurgul Schroth:** VIITORUL — 20, Șatra — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18.

● **Fata care vinde flori:** AURORA — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15.

● **S-a întîmplat lîngă Rostov:** POPULAR — 15; 17,15; 19,30.

● **Visînd la Zambezi:** PROGRESUL — 15; 16; 20.

● **Drumul spre victorie:** PATRIA — 8,45; 11,15; 14; 17; 19,30; BUCUREȘTI — 8,45; 11,15; 14; 17; 19,30; FEROVIAR — 8,45; 11,15; 14; 17; 19,30; FLAMURA — 9; 11,30; 14,15; 17; 18,45.

● **Cariera mea strălucită:** CAPITOL — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15.

● **Hercule cucerește Atlantida:** EXCELSIOR — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15.

● **Elvis:** GRIVIȚA — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20; VOLGA — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15.

SCÎNTEIA TINERETULUI
Sport
comentarii • dialoguri • note • informații • comentarii • dialoguri • note

ACTIVITATEA SPORTIVĂ DE MASĂ PENTRU COPII ȘI TINERET IMPUNE:

PORȚI DESCHISE STADIOANELOR!

Intimplător, ocazional sau profesional mă aflu mereu în preajma arenelor sportive: stadioane, săli de sport, bazine de inot, terenuri pentru jocuri sportive... **Adesea rămîn, însă, contrariat și mihnit chiar de imaginea dezolantă pe care mi-o oferă un stadion gol, o sală de sport fără viață, o pistă de atletism fără alergători, un teren de volei, handbal, sau baschet, fără tineri!** Nu e nevoie să facem vreun efort pentru a ne explica imaginea fără... tinerețe a bazelor sportive. Pur și simplu ele **sînt zăvorite pentru amatorii de sport și desferecate doar pentru sportivii de performanță.** Motivația administratorilor este una și aceeași: dacă lasă accesul liber pentru copii, elevi, tineret se deteriorează, se produc stricăciuni. Explicația are un oarecare temei, dar la o cercetare mai atentă nu stă, nici pe departe, in picioare. Și iată de ce:

Cît este ocupat, într-o săptămînă, un stadion, fie din Capitală, fie din provincie? În fiecare zi este programat un antrenament de o oră și jumătate sau, duminica, meciul! Aceasta în cel mai bun caz. Cu sălile de sport, ca și cu celelalte terenuri sau baze sportive se-ntîmplă la fel. Sînt folosite în exclusivitate — sau aproape — de sportivii de performanță. Facem abstracție de faptul că din cînd în cînd amatori de sport, trecuți de prima tinerețe, vin să se destindă, să facă mișcare. Nu-i nimic rău în asta. Apoi, mai au loc diferite manifestări cu prilejuri festive.

E normal ca un stadion, o sală polivalentă, un bazin de înot, în general, un teren de sport să fie ocupate doar a zecea parte din timpul în care ar putea să fie folosite? Firește că nu! Pledează pentru desferecarea porților arenelor sportive și accesul liber al tineretului o serie întreagă de argumente. Dar să desprindem, din multitudinea lor, deocamdată, două care ni se par esențiale:

Primul: ora de educație fizică în școală, activitatea sportivă de masă sînt componente ale procesului instructiv-formativ-educativ. Obiectivul — stabilit în programa școlară, în programele de dezvoltare a activității de educație fizică și sport — **este de o importanță socială majoră: deprinderea copiilor să facă mișcare, să practice exercițiul fizic, să facă sport!** Deprinderi care se învață în școală! Apoi, odată cu creșterea vîrstei, asigurarea condițiilor necesare pentru practicarea sportului în mod continuu, sistematic. Toate acestea pentru călirea fizică, pentru sănătate, pentru vigoare și elan tineresc. Pentru dezvoltarea fizică, morală și intelectuală armonioasă. **Societatea are nevoie nu numai de specialiști, de oameni bine pregătiți, ci mai întîi de toate de oameni cu o sănătate robustă, oameni de caracter, oameni de ținută, cu convingeri ferme pe drumul marilor înfăptuiri, oameni cu mintea ageră și mușchii oțeliți, capabili să înfrunte greul, cutezători pînă la bărbăție. Învățînd mereu, muncind și practicînd sportul, tineretul țării va fi pregătit pentru marile sarcini care-i stau în față. Formarea omului nou, a personalității umane sînt deziderate care nu pot fi concepute în afara atributelor educative și formative, a valorilor morale și civice pe care le conferă sportul, educația fizică. Societatea noastră are nevoie de astfel de oameni bine căliți, bine pregătiți pentru muncă și viață.**

Al doilea argument: dezvoltarea impetuoasă economico-socială a patriei noastre socialiste a determinat, din considerentele și rațiunile enunțate, o lărgire considerabilă și o puternică consolidare a bazei materiale pentru activitatea de educație fizică și sport. În anii socialismului s-au construit — fapt pe care-l poate constata oricine — zeci, sute de stadioane noi, de săli polivalente, de bazine și patinoare, de alte baze sportive pentru care statul a făcut eforturi materiale uriașe. E normal, e în firea lucrurilor ca de toate acestea să beneficieze, în primul rînd, tineretul. Dar în primul rînd copiii, elevii ai căror întîi pași trebuie să-i poarte spre arena sportivă plină de tentații și miracole.

Interesele majore, ce decurg din obligativitatea societății față de modul cum creștem, cum formăm generațiile tinere, impun o reconsiderare a folosinței, a utilizării bazelor sportive, de toate felurile, în sensul în care am vorbit. Nu o dată **secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a indicat ca stadioanele, sălile de sport, celelalte baze sportive să fie puse la dispoziția tineretului.** Într-o perioadă o serie de cluburi și asociații posesoare de baze sportive au avut lăudabila inițiativă de a lua în patronaj școlile din apropiere, cărora le-au facilitat accesul organizat pe terenurile lor de sport după o programare riguroasă, dinainte stabilită. Era în beneficiul ambelor părți: timpul, spre regretul nostru, această practică a dispărut. Așa s-a ajuns ca administratorii bazelor sportive, dintr-o proastă înțelegere a răspunderii pentru buna îngrijire a acestora și dintr-o crasă neînțelegere a imperativelor actuale privind dezvoltarea multilaterală, armonioasă a tineretului, să pună lacăte la porțile stadioanelor, chiar să-i hăituiască pe copiii care îndrăznesc să sară gardurile cu mingea de fotbal. În acest fel s-a ajuns ca bazele sportive să împrumute imaginea dezolantă a vidului, a golului. Treceți pe la stadionul Republicii, pe la stadionul Tineretului — denumirea este semnificativă —, pe la celelalte baze sportive ale cluburilor bucureștene și vă veți convinge că este așa. Așa se petrec lucrurile și în județe, în orașe și municipii. **Cum să exercite sportul o atracție irezistibilă asupra copiilor și tinerilor cînd le închizi porțile arenelor? De unde să descoperi noi talente pentru sportul de performanță, dacă cu bună știință nu li se admite accesul, ba chiar sînt îndepărtați de pe stadioane?** Sub falsul paravan al grijii pentru viața stadioanelor, oare nu facem mai mult rău, nu pierdem mai mult? Se plîng tehnicienii, antrenorii că e tot mai greu să descopere tineri talentați și pasionați pentru performanță. Unde să-și descopere și demonstreze harul, vocația, pasiunea dacă tinerii, copiii n-au spațiul necesar de manifestare?

Pentru aceasta cerem porți deschise stadioanelor! „Daciada", marea competiție sportivă națională, nu poate avea împlinirile, nu-și poate duce, în timp, spre rezolvare marile ei obiective și aspirații fără rezolvarea acestei probleme acute a spațiului de manifestare pentru tineretul sportiv. Sigur, accesul liber nu presupune intrarea oricăror persoane, oricînd și oricum! Accesul tinerilor, al copiilor în bazele sportive impune o programare strictă, într-o organizare riguroasă și întotdeauna grupurile, clasele sau școlile să fie însoțite de cadrele didactice de specialitate sau de organizatorii activității sportive din școli. Orele de educație fizică, atunci cînd vremea este favorabilă și condițiile permit se pot desfășura în aer liber, la bazele sportive. **Firește, obligațiile celor care beneficiază de accesul liber nu sînt mai puțin importante! Tinerii trebuie să folosească cu grijă spațiul respectiv și materialele sportive, să contribuie la menținerea lor în perfectă stare de funcționare, să participe la întreținerea lor prin acțiuni de muncă patriotică. Din acest punct de vedere, organizațiilor U.T.C. și consiliilor asociațiilor sportive le revin îndatoriri deosebite.**

Așteptăm ecouri (propuneri, soluții, inițiative, acțiuni) pe marginea acestei probleme pe care ziarul nostru o supune atenției organelor cu atribuții și răspunderi în acest domeniu și, în primul rînd, așteptăm cuvîntul C.N.E.F.S., M.E.Î., U.T.C., C.N.O.P., U.G.S.R., precum și al departamentelor care au cluburi și asociații sportive deținătoare de complexe și baze sportive. Quod erat demonstrandum!

C. VASILE

Medaliile judo-ului românesc

Așadar, cei 7 judoka români, plecați miercuri la Campionatele mondiale de la Moscova, se întorc acasă cu două medalii, reușind incomparabil mai mult decît 10 scrimeri, 20 de atleți, 25 de luptători și o armată de voleibaliști! **Să-i felicităm, deci, în mod special pe medaliații Mircea Frățica și Mihai Cioc,** neuitîndu-i nici pe antrenorii Vasile Alexandru și Dorin Gavra și nici pe secretarul responsabil al federației, prof. Anton Muraru. Apoi, să ne oprim asupra contextului, care e foarte important...

La „mondialele" de la Moscova n-a lipsit nimeni dintre candidații la podiumul Olimpiadei '84. Japonezii și-au demonstrat din nou arta, sovieticii și-au probat valoarea, englezii și francezii și-au depus, la rîndul lor, candidaturile, ca și puternicii reprezentanți ai R.D. Germane. Iar **alături de aceste forțe recunoscute ale judo-ului internațional s-au aflat românii, exponenții uneia dintre școlile cele mai tinere și mai productive din Europa. În spatele lor se găseau titluri și medalii continentale, individuale și pe echipe, ba chiar și un „argint" mondial,** cucerit cu doi ani în urmă, de Constantin Niculae. Nimic mai firesc, deci, decît ca băieții noștri să se numere printre laureați.

Și, totuși, ei porneau cu un handicap serios, după eșecul înregistrat la Campionatele europene din primăvară, cînd o serie de obstacole, încă neîndepărtate în totalitate, îi făcuseră să se întoarcă acasă cu mîna goală! E drept, de atunci și pînă acum s-au schimbat multe, mărindu-se vizibil exigența, modificîndu-se cuplul de antrenori ai lotului și îmbunătățindu-se considerabil atmosfera de muncă. În aceste condiții, **am obținut — iată — două medalii de bronz, care deschid perspective frumoase în marea întrecere olimpică de la Los Angeles. Este obligatoriu, însă, ca federația, îndrumată, controlată și sprijinită cu aceeași seriozitate de conducerea C.N.E.F.S., să ducă la capăt treaba începută acum.** Avem în vedere restructurarea Biroului federal, prin promovarea în rîndurile sale a unor oameni pasionați și integri, revederea Colegiului central al antrenorilor și a Colegiului central de arbitri, care trebuie să devină organismele motoare ale întregii activități. Apreciem foarte mult **judo-ul românesc, credem în perspectivele sale olimpice cu toată tăria și evidențiem mai ales faptul că medaliile aduse acum de la campionatele lumii trebuie să stimuleze nu automulțumirea, ci fermitatea exemplară, climatul de disciplină și de angajament total, liniștea desăvîrșită, impusă de pregătirea la cel mai înalt nivel a reprezentării cu cinste la Olimpiada de la Los Angeles!** Bun venit acasă, lotului de judo al României și spor la treabă în campania olimpică, care începe ...mîine!

AL. H.

FOTBAL VIII

O FRUMOASĂ ZI PENTRU RAPID

Despre neașteptatul eșec — prin proporțiile scorului și sterilitatea jocului tricolorilor de la Wrexham — am aflat și părerile protagoniștilor. Ele coincid cu observațiile și constatările noastre. Ceea ce ne bucură. E mai bine cînd descoperim, toți împreună, adevărul. Starea de oboseală, uzura fizică și nervoasă, tratarea superficială a întîlnirii și, pe deasupra, o supraestimare a forțelor proprii și o subapreciere a calităților adversarilor, fotbaliștii galezi, care ne-au administrat cea mai usturătoare lecție din ultimii ani, din care trebuie, neapărat, învățat tot ce se poate învăța; se mai adaugă — cum jucătorii înșiși spun — greșelile tehnice și tactice, ale jucătorilor și echipei, o vizibilă scădere a potențialului fizic, ca și apariția unor discordanțe de ordin moral, sufletesc în colectivul tricolorilor. Dar toate acestea cum se explică? Unii — și chiar așa este — explică prin nivelul scăzut al campionatului care nu produce jucători și echipe competitive la un bun nivel internațional. Dar sînt și probleme legate cum am mai spus de programul pregătirii propriu-zise a echipei naționale. Și singurul remediu nu știu dacă este numai cel indicat de jucători: o pregătire de cel puțin 10 zile a fiecărui meci. Dar cum echipa națională susține într-un an în jur de 15 întîlniri, făcînd o socoteală simplă constatăm că ar trebui cam multe zile consacrate acestui obiectiv. Dacă mai adaugi și celelalte loturi naționale reiese o perturbare serioasă a principalei competiții interne, de calitatea căreia ne plîngem și ne văicărim de timp îndelungat. Chestiunea care se pune este să îmbunătățim sistemul competițional intern, calitatea fotbalului practicat — singura perspectivă de a ridica și gradul de competitivitate în arena internațională. Nu s-a văzut încă o mare campioană internațională fără un fotbal dezvoltat la nivel național. De aceea, de acord cu opiniile și explicațiile — unele cam de circumstanță — dar noi vrem, așteptăm atitudini (schimbate), o angajare de inimă și conștiință la realizarea proiectelor echipei naționale. Asta dorim, asta așteptăm acum!

Etapa desfășurată sîmbătă nu ne-a oferit, din această perspectivă, argumente prea încurajatoare. Să ne înțelegem bine: din punct de vedere al calității prestației fotbalistice. Dar „evenimente" interesante am înregistrat destule, începînd cu victorii și înfrîngeri neprevăzute și încheind cu finalurile de meciuri electrizante, aprige. Așa a fost pe stadionul din Dealul Spirii, unde Rapidul a primit replica lui C.S. Tîrgoviște. A surprins că tribunele n-au mai fost arhipline, ca la derbiurile din „B". După o repriză cam de nivelul diviziei secunde — nici o acțiune periculoasă de poartă, nici un șut în primele 30 de minute, Rapidul atacă, destul de încîlcit, iar tîrgoviștenii se apără — a urmat a doua, care s-a încadrat în bună măsură în parametrii calitativi ai eșalonului prim al țării. După Manea, Ion Ion, am avut revelația a încă doi jucători de valoare și forță cu care Rapidul se poate impune: Petruț și Băjan, primul un argint viu, un șuteur de temut, iar al doilea un apărător-ofensiv de marcă ce n-a greșit o dată măcar în ambele faze de joc. De la oaspeți o singură remarcă — portarul Vasile Marcel care a apărat excepțional, salvîndu-și echipa de la un scor umilitor. Dar și așa, „Realul" din Giulești realizează scorul etapei, prima sa performanță în acest anotimp. Ne-a lăsat un gust amar suita de durități (s-au dat 7 cartonașe, 2 pentru gazde, 5 pentru oaspeți, dintre care unul roșu, pentru Agiu) care l-au obligat pe arbitrul Velea să fragmenteze jocul, dealtfel, obiectiv, pe fază, achitîndu-se destul de bine de sarcină într-un meci foarte greu de condus. A fost, oricum, o frumoasă zi pentru **Rapid** și inimoșii săi suporteri.

După această etapă, a opta, n-a mai rămas nici o echipă neînvinsă. A căzut și ultima redută, cea a Sportului studențesc, la Iași. Nici o forță imbatabilă! Să fie vorba de un campionat mai echilibrat? Cu meciul din Copou, „derbiurile" studențești s-au epuizat în acest sezon. Bihorenii mai obțin o victorie în deplasare, la Galați, recuperîndu-și punctele pierdute pe terenul propriu. În schimb, Petrolul nu iese din „zodia neagră", pierzînd încă un punct la Ploiești; este drept că în fața unei echipe solide, cu un joc tactic construit inteligent, greu de contracarat. Și un alt portar care a apărat senzațional și a determinat „egalul" de la Tg. Mureș — vîlceanul Pavel. Dar partida de-aici a fost prea modestă, cu un fotbal confuz, nemeritînd să fie transmisă pe micul ecran. Victorii clare, logice, meritate ale gazdelor — la Bacău, unde băimărenii n-au pus probleme adversarilor și la Pitești, unde, de asemenea, jucătorii Jiului, care altădată își vindeau scump pielea, acum n-au arătat virtuți ofensive deosebite. Succesul e binevenit pentru starea de spirit din sînul echipei lui Dobrin. Poate că cele două puncte și saltul în clasament mai calmează starea de încordare, jucători, **antrenori și** conducători vor deveni mai concesivi și realiști, păstrînd armonia sufletească necesară muncii rodnice care a dus echipa din Trivale pe culmi înalte ale performanței. Dacă ascensiunea valorică a echipei Steaua — prin joc, omogenizare progresivă și succese — nu mai surprinde, în schimb, coborîrea ca pe tobogan a Corvinului întristează. Pentru că nu vrem să devină o echipă a amintirilor, ci să rămînă mereu a prezentului. E adevărat, Corvinul trece printr-o criză — provocată de pierderea unor oameni valoroși, de la conducători și antrenori, la jucători — dar resurse pentru a se regăsi există și ele trebuie grabnic puse în valoare.

Viitoarea etapă ne aduce — ca punct de atracție — cel de-al doilea cuplaj interbucureștean, cu tradiționalele și ambițioasele sale „derbiuri". Dar pînă atunci, un mare obstacol, miercuri seara (pe stadionul „23 August", orele 18), cînd Dinamo, campioana țării, întîlnește puternica formație vest-germană, S.V. Hamburg, campioana... Europei. Curajul, mobilizarea tuturor energiilor, gîndirea tactică lucidă pot conduce la un rezultat bun! Urăm, din inimă, succes dinamoviștilor!

VASILE CĂBULEA

După marea surpriză de la Napoli: ITALIA — SUEDIA 0—3!

În grupa a V-a a preliminariilor Campionatului european de fotbal s-a înregistrat o mare surpriză: sîmbătă, la Napoli, în prezența a peste 70 000 de spectatori, reprezentativa Suediei a obținut o surprinzătoare victorie în fața echipei Italiei, campioană mondială, cu scorul de 3—0 (2—0). Golurile au fost marcate de Stromberg (min. 20 și 27) și Sunesson (min. 71).

Iată cum se prezintă clasamentul după acest meci:

1. Suedia	8	5	1	2	14—5	11
2. **România**	6	4	1	1	7—2	9
3. Cehoslovacia	6	2	3	1	12—6	7
4. Italia	6	0	3	3	3—9	3
5. Cipru	6	0	2	4	3—17	2

Au mai rămas de jucat: Cipru — **România** (12 noiembrie); Cehoslovacia — Italia (16 noiembrie); Cehoslovacia — **România** (30 noiembrie) și Italia — Cipru (22 decembrie).

Așadar, surprizele continuă în grupa a V-a a preliminariilor C.E. După victoria suedezilor, de la Napoli — ultimul lor joc — lucrurile nu se simplifică, ci se complică. Cu cele 11 puncte și cu un golaveraj foarte bun (14—5) echipa lui Stromberg candidează la un loc în turneul final din Franța. Păstrează șanse reale echipa Cehoslovaciei care mai are de susținut două partide, dar ambele pe terenul propriu. După opinia noastră situația cea mai favorabilă o are echipa României care, de asemenea, mai are de jucat două meciuri, în deplasare (cu Cipru și Cehoslovacia) dar din care-i sînt suficiente doar trei puncte, pentru a totaliza 12!

(C. V.)

REZULTATE DIN DIVIZIA B

Rezultate înregistrate în etapa a 9-a a diviziei B la fotbal: seria I: Unirea Focșani — Progresul Brăila 1—0; Prahova Ploiești — F. C. Constanța 2—1; Dunărea Călărași — Gloria Buzău 0—1; Gloria Bistrița — Oțelul Galați 1—1; seria a II-a: Constructorul Craiova — C.S.M. Sf. Gheorghe 2—0; F.C.M. Brașov — Nitramonia Făgăraș 2—1; Automatica București — Progresul București 1—0; Autobuzul București — Metalul București 2—1; Șoimii Sibiu — Carpați Mîrșa 3—1; seria a III-a: Politehnica Timișoara — Minerul Lupeni 3—0; Metalurgistul Cugir — C.S.M. Reșița 2—0; Gloria Reșița — Universitatea Cluj-Napoca 0—1; U. T. Arad — Industria Sîrmei Cîmpia Turzii 3—0.

RUGBI

Duminică s-au desfășurat meciurile ultimei etape a turului campionatului național de rugby. În derbyul competiției, Dinamo București a întrecut cu scorul de 18—15 formația Steaua București. Alte rezultate: Știința Petroșani — Farul Constanța 16—10; Politehnica Iași — Sportul studențesc București 7—7; Universitatea Timișoara — Știința Baia Mare 7—9; C.S.M. Sibiu — Grivița Roșie București 3—12.

În clasament pe primul loc se află Dinamo, cu 27 puncte, urmată de Steaua — 25 puncte și Știința Baia Mare — 18 puncte.

DIAGRAMA ETAPEI

București: **Rapid — C. S. Tîrgoviște 3—0 (1—0). Golurile au fost marcate de Rada, Manea (din lovitură de la 11 m) și Petruț.**

Ploiești: **Petrolul — F.C. Olt 1—1 (0—0). Punctele au fost înscrise de Marica și, respectiv, Iordache.**

Iași: **Politehnica — Sportul Studențesc 1—0 (0—0). Unicul gol a fost marcat de Florean.**

Bacău: **S. C. Bacău — F. C. Baia Mare 2—0 (1—0). Au înscris Solomon și Mihuț.**

Tg. Mureș: **A.S.A. Tg. Mureș — Chimia Rm. Vîlcea 1—1 (0—0). Oaspeții au deschis scorul prin Carabageac, golul egalizator fiind marcat de Bölöni.**

Galați: **Dunărea C.S.U. — F.C. Bihor Oradea 0—2 (0—0). Punctele au fost realizate de Ile și Grosu. În minutul 87, Romilă (Dunărea C.S.U. Galați) a ratat o lovitură de la 11 m.**

Hunedoara: **Corvinul — Steaua 1—2 (1—0). Golurile au fost marcate de Văetuș, respectiv Pițurcă și Lăcătuș.**

Pitești: **F. C. Argeș — Jiul Petroșani 2—0 (1—0). Autorii golurilor: Margelatu și Nica.**

Partida Dinamo — Universitatea Craiova a fost amînată.

Etapa viitoare

(22/23 octombrie)

Steaua — Dinamo; Sportul studențesc — Rapid; Chimia Rm. Vîlcea — S. C. Bacău; Jiul Petroșani — Universitatea Craiova; Petrolul Ploiești — Dunărea C.S.U. Galați; C. S. Tîrgoviște — Politehnica Iași; F. C. Baia Mare — A.S.A. Tg. Mureș; F. C. Bihor — F.C. Argeș; F.C. Olt — Corvinul Hunedoara.

Clasament

Sportul stud.	8	6	1	1	16—4	13
Steaua	8	5	1	2	19—7	11
F. C. Bihor	8	4	3	1	13—8	11
Dinamo	7	4	2	1	12—3	10
F. C. Olt	8	3	4	1	8—5	10
Polit. Iași	8	3	4	1	8—5	10
A.S.A.	8	3	3	2	9—10	9
Jiul	8	4	1	3	8—10	9
S.C. Bacău	8	4	1	3	7—12	9
Univ. Craiova	7	3	1	3	10—7	7
Rapid	8	2	3	3	8—8	7
Chimia	8	2	3	3	6—9	7
F.C. Argeș	8	3	0	5	10—10	6
F.C. Baia Mare	8	2	2	4	7—16	6
C.S. Tîrgoviște	8	1	3	4	5—11	5
Dunărea C.S.U.	8	1	3	4	2—8	5
Corvinul	8	1	2	5	8—13	4
Petrolul	8	1	1	6	8—18	3

La orizont, Jocurile Olimpice de la Los Angeles

Ancheta noastră

PENTRU O NOUĂ CALITATE, SUPERIOARĂ, ÎN SPORTUL ROMÂNESC (II)

Ne face plăcere să constatăm că ancheta inițiată de redacția ziarului nostru se bucură de un interes major din partea întregii mișcări sportive, îndeosebi a factorilor de conducere, care s-au arătat și se arată în continuare gata să participe la dezbateri, pentru a fi găsite căile, metodele și mijloacele capabile să asigure fructificarea la cel mai înalt nivel a potențialului olimpic românesc. Precizînd că materialele din cadrul acestei anchete vor fi prezentate în fiecare pagină de luni, oferim astăzi răspunsurile date de președinții celor mai puternice cluburi din țară, Steaua și Dinamo, pentru a ilustra modul în care sînt privite și tratate problemele olimpice în aceste unități de elită, dar și pentru a da posibilitatea celorlalte cluburi să tragă învățămintele de rigoare.

Iată, așadar, întrebările adresate participanților la ancheta noastră:

1. Care considerați că sînt cauzele refluxului marcat de sportul nostru în unele discipline olimpice?

2. Ce credeți că ar trebui întreprins pentru o rapidă redresare și pentru o reprezentare cu cinste a culorilor românești la J.O. de la Los Angeles?

3. Ce măsuri preconizați, din funcția pe care o dețineți, pentru a contribui la depășirea momentului dificil traversat de sportul nostru în anul preolimpic?

Răspund: CORNEL OȚELEA, președintele Clubului Steaua, și NICOLAE PETRICEAN, președintele Clubului Dinamo

CORNEL OȚELEA (Steaua)

1. **Poate vă voi surprinde,** dar nu cauzele trebuie discutate acum, fiind mai vechi, ci efectele lor! În jocurile sportive, spre exemplu, **a fost dat la o parte, nejustificat, cel mai complex mijloc de antrenament — campionatul intern,** transformat aproape într-o formalitate, lipsindu-l pe sportiv de principala motivație în pregătire. Se reduc, în același timp și din același motiv, caracterul de competitivitate, responsabilitatea performerului și starea generală de performanță, care trebuie să anime orice sportiv. **Federațiile au devenit un fel de super-cluburi, s-au instalat starea de suficiență și dezinteresul față de nou,** iar viziunea s-a îngustat în mod absolut firesc, dar nedorit. Sînt prea puțini cei care gîndesc și decid pentru sportul și sportivii noștri, refuzînd ajutorul, respingînd colaborarea și sperînd în miracole, la nivelul multor federații. Așa se face că **talente autentice se pierd pe drum, că primează deseori interesele mărunte, de club, iar concurența greșit înțeleasă aduce prejudicii sportului național, loturilor olimpice.** Există aici, fără îndoială, și **o vină serioasă a noastră, a marilor cluburi, care nu ne implicăm permanent, pe toate planurile, în procesul de selecție a talentelor de vîrf, în creșterea lor cu maximă responsabilitate, în munca de construire a echipelor naționale și de sprijinire a loturilor cu toate forțele de care dispunem.** În același timp, nu pot fi ignorate o serie de dificultăți, existente în întregul proces de performanță, deci și la nivelul clubului nostru, dificultăți legate îndeosebi de racordarea întregii baze materiale cu exigențele impuse de nivelul internațional aflat în creștere vertiginoasă.

2. Aș puncta aici cîteva măsuri care mi se par obligatorii, în momentul de față, cînd se trage, ca de obicei, alarma în ceasul al 12-lea: **să reevaluăm de urgență, cu obiectivitate, potențialul olimpic de care dispunem și să cîntărim posibilitățile reale de medalii, trecînd la un program de pregătire cu parametri calitativi net superiori.** Să sporim considerabil eforturile pentru asigurarea unor condiții impecabile de pregătire, incluzînd baza materială, proteinizarea și întreaga medicație impuse de travaliul maximal cerut sportivilor, **să redimensionăm importanța muncii educative, în spiritul patriotismului exemplar și al deplinului fair-play și să reunim forțele tuturor unităților sportive, punîndu-le în slujba unuia și aceluiași scop: îndeplinirea sarcinilor olimpice trasate sportului românesc de conducerea partidului și statului nostru, personal de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, cu prilejul Mesajului adresat participanților la Conferința pe țară a mișcării sportive!**

3. În primul rînd, **un sprijin total loturilor olimpice,** cu tehnicieni, medici, aparatură și materiale sportive. Și noi, ca dealtfel toate celelalte cluburi din țară, mai mari sau mai mici, **avem datoria să nu precupețim nimic, dar absolut nimic, cînd la mijloc se află interesele țării, ale sportului românesc!** Ne-am propus ca, în intervalul rămas pînă la Jocurile Olimpice, să contribuim cu tot ce ne stă în puteri la rezolvarea problemelor olimpice, să fim alături de federații, de antrenorii loturilor și de sportivi, să rezolvăm toate problemele în care putem fi utili. Bazele noastre sportive, ca și cele de odihnă și refacere, stau oricînd la dispoziția „olimpicilor", ca dealtfel și toate instalațiile de care dispunem, pentru investigare, testare, documentare etc. Am fost, sîntem și vom fi întotdeauna prezenți la datorie, apărînd culorile sportului românesc, prestigiul țării, cu întreaga noastră ființă și cu orice sacrificiu!

NICOLAE PETRICEAN (Dinamo)

1. Este indiscutabil că **refluxul din acest an, la unele ramuri sportive, are cauze multiple, care se referă la toate nivelele, deci și la cel al cluburilor și asociațiilor sportive.** Și nimeni nu poate afirma că rezultatele de anul acesta reflectă preocupări corespunzătoare posibilităților maxime de care dispune sportul nostru. Aceasta, pentru că, în primul rînd, **calitatea muncii, continutul și eficiența procesului instructiv-educativ nu au fost racordate permanent cu organizarea și desfășurarea pregătirii sportive, la nivelul progresului pe care îl cunosc pe plan internațional metodica de antrenament și performanțele înalte.** În același timp, nu pot fi omise dintre cauze **posibilitățile limitate ale unor cluburi,** printre care ne aflăm și noi, **pe linia muncii de selecție, pregătire și promovare a elementelor tinere, de perspectivă, din pricina absenței unui sistem unitar de organizare și îndrumare a activității respective, la nivel național.** Ariile de selecție nu sînt delimitate în nici un fel, determinînd interferențe, conferind procesului respectiv un caracter sporadic și conducînd, în final, la pierderea unui timp prețios. Nu putem trece cu vederea nici faptul că n-am reușit să întrunim încă toate condițiile organizatorice și materiale optime, care să permită formarea și promovarea elementelor valoroase exclusiv în cadrul clubului și că **întîmpinăm o serie de dificultăți în desfășurarea antrenamentului pe baze riguros științifice, îndeosebi pe linia investigării, a dirijării curbelor de formă, a refacerii capacității de efort.** Ar mai fi de vorbit și despre colaborarea cu federațiile, cu tehnicienii de la unele loturi, dar toate acestea ar implica despicarea firului în patru.

2. Părerea mea e că măsurile, **complexul de măsuri, ar trebui să vizeze, deopotrivă, redresarea rapidă a situației, dar și consolidarea, în perspectivă, a sportului nostru, în toate ramurile cu pondere în programul J.O. E momentul să renunțăm la orice fel de experimente, să dăm prioritate absolută sportivilor cu șanse la medalii și să preferăm exclusiv tehnicienii care și-au demonstrat competența. Trebuie să înlăturăm orice interese inferioare celor ale loturilor reprezentative, să ne regrupăm și să punem umărul cu toții, fără excepții, la clădirea delegației olimpice a României;** o delegație olimpică puternică, valoroasă, care să exprime întocmai potențialul ridicat de care dispune sportul românesc și care să fie capabile **să îndeplinească, ba chiar să depășească obiectivele trasate sportului nostru de conducerea partidului și statului, personal de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, prin Mesajul adresat participanților la Conferința pe țară a mișcării sportive!**

3. Cuvîntul de ordine este, de-acum, în clubul nostru, noua calitate în sportul românesc! **O calitate nouă, superioară, care vizează, în primul rînd, reprezentarea cu cinste a patriei la Olimpiadă.** Am procedat, deci, la întărirea muncii de educație, militînd pentru ridicarea necontenită a nivelului de conștiință revoluționară, pentru un înalt patriotism și un fierbinte devotament față de culorile sportului românesc. Apoi, pornind de aici, vom depune toate eforturile pentru a contribui la întărirea loturilor olimpice, pentru o colaborare cît mai strînsă, rodnică, cu fiecare antrenor, sportiv și federație, cu conducerea C.N.E.F.S., pentru sprijinirea efectivă a pregătirilor, în ultima și cea mai importantă etapă preolimpică. **Ne propunem, totodată, să combatem spiritul de automulțumire, înfatuarea, complacerea în mediocritate, luînd măsuri radicale față de cei care manifestă delăsare și care nu se angajează cu răspundere și abnegație în efortul colectiv de ridicare a performanțelor sportive românești pe culmile cele mai înalte!**

Anchetă realizată de HORIA ALEXANDRESCU

CRONICA NOUTĂȚILOR

■ Pe linia măsurilor destinate îmbunătățirii radicale a procesului instructiv-educativ la nivelul echipelor reprezentative, aplaudăm inițiativa conducerii C.N.E.F.S. de a proceda la constituirea organizației de partid a loturilor olimpice. Participînd la ședința de constituire, am avut posibilitatea să constatăm spiritul de puternică mobilizare în rîndul comuniștilor din loturi, în fruntea cărora au fost aleși campioni și tehnicieni de nădejde, ca Ion Corneliu, Ivan Patzaichin, Doina Bălașa, Nicolae Nedef și prof. Gabriel Popescu ■ Aflăm că, într-un clasament computerizat, alcătuit după Campionatele europene, jucătoarea noastră Magdalena Pali a fost desemnată pe locul 2, între cele mai bune baschetbaliste ale continentului. Felicitînd-o, nu putem omite, însă, faptul că restul echipierelor noastre, cu excepția Marianei Bădinici (locul 9), se află pe poziții între 30 și 50! ■ Apropo de baschet feminin, un caz neobișnuit, petrecut cu Doina Prăzaru-Mathe, de la „U". Cluj-Napoca: ea a depus nu mai puțin de 4 cereri de transfer, făcînd-o, e drept, pentru numai două cluburi. La 6 iunie a semnat pentru Progresul, la 2 august a cerut Politehnica, la 8 august s-a răzgîndit, întorcîndu-și privirea către Progresul, pentru ca, la 17 august, să depună un memoriu, în care a optat definitiv pentru Politehnica! Totul s-a încheiat la 27 septembrie, cînd Biroul federal a suspendat-o pe un an ■ Ne tot văităm de nivelul Diviziei A de handbal feminin, dar iată că, în viitoarea sa, a fost consemnat un veritabil record mondial: în meciul cu Hidrotehnica Constanța, brașoveanca Mariana Oacă a înscris, absolut senzațional, 21 de goluri! Se vorbește că Ștefan Birtalan și Vasile Stîngă au pălit la aflarea acestei vești! ■ În conținutul programului editat și difuzat cu prilejul meciului de fotbal dintre echipele de tineret ale României și Italiei, un articol surprinzător, intitulat, fără dubii, „Ce este centura de siguranță?". Acum știm! ■ O observație fină, făcută de un specialist în tenis: în „Cupa Davis", am căzut cu S.U.A.! Bine spus, dar ce-ar fi să fie (din nou) invers?! ■ Ionel Șold, un caiacist care cucerea acum exact 10 ani medalii la „europenele" de juniori, este astăzi antrenorul unui junior talentat, caiacistul Alexandru Ionescu, campion național, sub culorile A.S. Tehnometal București. Vom mai vorbi despre asociație, despre tînărul antrenor și despre talentații săi sportivi ■ Probînd un umor rafinat, doctorul Dan Claudiu Tănăsescu — cel care a ridicat „Sfatul medicului" la cote nebănuite de originalitate — ne mulțumește că i-am burdușit cabinetul cu amatori de hap-uri, rugîndu-ne sfios să-i popularizăm și numărul de la clapari. Datorîndu-i, însă, recunoștință, pentru gestul seniorial de a-i fi promovat pe mărunțelul Hagi în titlul cașetei sale (recunoscînd că e un fotbalist de formula 1) îi refuzăm deserviciul de a scrie ca trăiește pe picior mare. Dacă domnia sa ține, totuși, să mai polemizeze, atacîndu-ne doctoral, vom trece la apărare, ocupîndu-ne de cel mai... fin fundaș bucureștean, zărit mai des la masa presei, decît în teren! Cît privește șoșonii doctorului, ne trebuie precizarea: cu șosete supraelastice sau cu ciorapi groși, de iarnă, tip PNA?!... ■ Trecînd la profesioniștii cronicii sportive, remarcăm reușita „Agendei spectatorului de fotbal", realizată la Timișoara, de un colectiv condus de Bela Horosz, din care mai fac parte cunoscuții și apreciații comentatori Adrian Vasilescu, Nicolae Secoșan și Mircea Tudoran ■ Prelegeri interesante și la obiect, în prima ședință a Universității cultural-științifice de la Sala Dalles, unde antrenorilor bucureșteni li s-a vorbit despre educație. Au excelat Nicolae Stancu, președintele C.M.B.E.F.S., remarcabilul ziarist sportiv Victor Bănciulescu, dar mai ales distinsul (și elegantul) conf. dr. Nicu Alexe, care ne-a cucerit pe toți. Într-o pauză, l-am zărit strecurîndu-se afară pe un fost antrenor federal, care de-aia nici nu mai este! ■ Celebrul motociclist francez Gerard Choukroun, cîștigător, printre altele, al cursei de 1 000 km de la Le Mans, și-a găsit moartea într-un tragic accident de circulație, în apropiere de Paris. Choukroun avea doar 29 de ani! ■ Jim Brown, portarul echipei engleze „Chesterfield", din liga a 4-a, a devenit binecunoscut nu pentru oportunitatea intervențiilor, ci pentru degajările din poartă-n poartă, care dau aripi atacanților formației sale! ■ Foștii campioni mondiali de box, Ingemar Johansson și Floyd Patterson, se vor întîlni la 23 octombrie în S.U.A., dar nu pentru a încrucișa mănușile, ci pentru a participa la maratonul de la New York, așteptat cu mare interes de întreaga lume a atletismului. Reamintim că Johansson are 51 de ani, iar Patterson — 48 ■ Ieri a avut loc la Roma meciul de adio al celebrului fotbalist Giorgio Chinaglia, partida opunînd ultima sa formație de club, Cosmos New York, echipei care l-a consacrat, Lazio. Încă nu ne-a parvenit rezultatul meciului, dar agențiile de presă s-au grăbit să comunice că Giorgio s-a reintors la Lazio în calitate de... co-proprietar! ■ Este foarte probabil ca Jimmy Connors să fie supus unei intervenții chirurgicale, din cauza unei malformații apărute la degetele piciorului drept. S-a ținut secret pînă acum faptul că el apărea în teren cu o pereche de pantofi de tenis speciali, meniți să-i atenueze durerea.

AL. HORIA

Interviul acordat de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU

unui grup de ziariști mexicani, reprezentanți ai Clubului de presă „Primera Plana"

(Urmare din pag. I)

tru statul Israel, și pentru statul palestinian independent.

Ne pronunțăm ferm pentru trecerea la negocieri în vederea unei soluții globale, eventual pentru realizarea unei conferințe internaționale, sub egida Organizației Națiunilor Unite, la care să participe toate statele interesate, inclusiv Organizația pentru Eliberarea Palestinei.

În ce privește America Centrală, desigur, problemele sînt de altă natură. Noi considerăm că trebuie respectat dreptul popoarelor din America Centrală — ca din orice parte a lumii — la dezvoltarea economico-socială independentă, dreptul de a-și alege calea dezvoltării pe care o doresc, fără nici un amestec din afară. Avînd în vedere încordarea existentă din această regiune, noi considerăm că eforturile care se fac de grupul țărilor Americii Centrale — între care și Mexicul — pentru o soluționare a problemelor pe calea politică, a tratativelor, trebuie sprijinite; ele reprezintă o acțiune foarte importantă care trebuie să ducă la evitarea oricărui amestec în treburile țărilor Americii Centrale, ale Americii Latine în general, și să permită acestor țări să-și asigure — subliniez încă o dată — dezvoltarea economico-socială independentă pe care o doresc, fără nici un amestec din afară.

ÎNTREBARE: *Domnule președinte, România, ca multe alte țări ale lumii, resimte efectele crizei economice și ale politicii imperialiste de creștere a ratei dobînzilor la datoriile externe. Ce măsuri au fost luate și se iau de către România pentru soluționarea acestei probleme?*

RĂSPUNS: Într-adevăr, criza economică mondială a dus la o agravare deosebită a situației țărilor în curs de dezvoltare, a creat greutăți mari, practic, tuturor statelor, și, desigur, că și României. La aceasta trebuie adăugate politica imperialistă a dobînzilor excesiv de mari, precum și alte acțiuni care au lovit îndeosebi în țările în curs de dezvoltare.

În ce privește România, ea a acționat pentru diminuarea acestor influențe, punînd un accent deosebit pe mobilizarea forțelor proprii și pe soluționarea unor probleme privind sursele de energie și de materii prime pe baza utilizării într-o măsură tot mai mare a resurselor interne. În același timp, țara noastră a acționat în direcția dezvoltării largi a colaborării cu alte state, cu țările socialiste, cu țările în curs de dezvoltare, precum și cu țările capitaliste dezvoltate, considerînd că cel mai bun răspuns și cea mai bună acțiune pentru diminuarea influențelor crizei este intensificarea activității economice, de producție.

Aș putea să menționez că, în acest an, România realizează o dezvoltare importantă a producției industriale — de circa 5 la sută — ceea ce îi permite să depășească o serie de greutăți provocate de criza economică mondială.

Desigur, rămîn problemele de fond, care nu depind însă de România — aceea a dobînzilor mari, a politicii de prețuri, îndeosebi scăderea serioasă a prețurilor la materiile prime, care lovesc în mod deosebit țările în curs de dezvoltare, a necesității ca țările dezvoltate, bogate, să ajute mai mult țările în curs de dezvoltare pentru a putea depăși greutățile create de criza economică.

Doresc să subliniez însă că, după părerea României, esențial este ca fiecare țară să apeleze mai mult la resursele proprii, să fie întărite colaborarea și solidaritatea țărilor în curs de dezvoltare.

ÎNTREBARE: *Excelență, după opinia dumneavoastră, impun oare cuantumul datoriilor externe ale țărilor în curs de dezvoltare și situația critică datorată crizei economice mondiale instaurarea unei noi ordini economice internaționale?*

RĂSPUNS: Am menționat faptul că politica economică și criza economică mondială au lovit în mod deosebit țările în curs de dezvoltare. Tratativele care s-au desfășurat pînă acum — denumite generic Nord-Sud — s-au încheiat toate fără nici un rezultat; inclusiv reuniunea U.N.C.T.A.D. de la Belgrad nu a dus la nici un rezultat, datorită poziției adoptate de țările dezvoltate, și în primul rînd de Statele Unite ale Americii. Aceasta determină o analiză mai temeinică de către țările în curs de dezvoltare a problemelor actuale, pentru a stabili cum să acționeze în direcția depășirii actualelor greutăți economice.

Rămîne, desigur, problema tratativelor între țările dezvoltate și țările în curs de dezvoltare. Aici însă sînt necesare acțiuni hotărîte pentru a determina țările bogate să-și schimbe atitudinea de pînă acum și să adopte o poziție constructivă.

România a prezentat o serie de propuneri. Acestea s-ar referi în primul rînd la o rezolvare într-un spirit revoluționar a problemelor datoriilor pentru țările în curs de dezvoltare. Noi avem în vedere anularea acestor datorii pentru țările cu venituri pînă la 500—600 dolari pe locuitor, o reducere a datoriilor pentru un alt grup de țări, o diminuare substanțială a dobînzilor, care să nu depășească 5—6 la sută, și o anulare a acelei părți din datorii care este rezultatul dobînzilor excesiv de mari. Este evident că acestea nu se pot realiza fără o acțiune foarte hotărîtă și solidară a țărilor în curs de dezvoltare — dar cred că nu există o altă cale. Chiar în zilele acestea, la Fondul Monetar Internațional s-a apreciat că, în anul 2000, datoria țărilor în curs de dezvoltare va ajunge la 2 000 de miliarde de dolari. Este greu de presupus că o asemenea situație poate fi suportată de cineva, inclusiv de economia mondială. De aceea, trebuie să se găsească soluții radicale pentru rezolvarea problemelor datoriei țărilor în curs de dezvoltare, pentru realizarea unui nou sistem financiar mondial în care țările în curs de dezvoltare să aibă un cuvînt mai important de spus, precum și pentru un sprijin mai puternic din partea țărilor bogate pentru țările în curs de dezvoltare, în vederea dezvoltării forțelor de producție din aceste țări. Repet însă, avem în vedere ca înseși țările în curs de dezvoltare să facă un efort mai mare în vederea dezvoltării lor economice-sociale, să îmbine sprijinul din partea țărilor dezvoltate cu eforturile proprii în această direcție.

Sînt multe problemele care trebuie soluționate în domeniul economiei mondiale. Toate acestea sînt înscrise sau sînt avute în vedere în cadrul realizării unor relații noi, de egalitate, de avantaj reciproc, care sînt denumite „noua ordine economică internațională". Noi considerăm că realizarea acestui obiectiv constituie o necesitate vitală pentru economia mondială, atît pentru țările în curs de dezvoltare, cît și pentru țările dezvoltate, pentru că, fără a se ajunge la realizarea unei noi concepții și a unor noi relații, de egalitate, în viața mondială — care să pună capăt inegalităților din trecut — nu se vor putea asigura o dezvoltare echilibrată și o stabilitate în economia internațională. Avem convingerea că o asemenea ordine economică nouă este posibilă și trebuie să fie realizată!

Noi ne pronunțăm ferm pentru tratative între țările bogate și țările sărace, dar este evident că dacă țările dezvoltate nu vor trage concluziile necesare, se va ajunge la o confruntare cu repercusiuni grave în viața internațională.

Doresc să subliniez încă o dată necesitatea întăririi colaborării și solidarității țărilor în curs de dezvoltare, atît pentru a putea duce tratativele cu țările dezvoltate, cît și pentru a asigura o dezvoltare economico-socială bazată pe forțele proprii. În acest sens, noi ne gîndim că ar fi necesar ca țările în curs de dezvoltare să se întîlnească la nivelul cel mai înalt, pentru a elabora o linie generală sau o strategie comună în vederea soluționării acestor probleme, care sînt hotărîtoare pentru viitorul lor, pentru viitorul întregii lumi.

ÎNTREBARE: *Domnule președinte, România este recunoscută pe plan internațional pentru politica sa independentă, inclusiv în relațiile cu țările socialiste. Care sînt avantajele, precum și dezavantajele unei asemenea poziții pentru progresul și dezvoltarea României?*

RĂSPUNS: România a cunoscut multă vreme dominația străină. Ea și-a cucerit independența națională prin lupte grele. De fapt, aș putea spune că numai odată cu revoluția de eliberare socială și națională, înfăptuită în urmă cu aproape 40 de ani, România și-a asigurat deplina independență națională. De aceea, țara noastră a acționat și acționează cu toată fermitatea pentru o politică de deplină independență economică și politică. Considerăm că aceasta constituie un factor esențial pentru făurirea societății socialiste.

Privim, desigur, problema politicii independente nu în mod abstract, nu ca o tendință de izolare, ci, dimpotrivă, de dezvoltare largă a colaborării internaționale cu toate statele lumii, fără deosebire de orînduire socială. O izolare ar fi una din cele mai mari greșeli — și nici o țară nu poate să adopte o poziție de izolare pe plan internațional. Doresc, deci, să subliniez că politica de independență nu urmărește izolarea, ci, dimpotrivă, dezvoltarea largă a colaborării internaționale. Ceea ce avem însă în vedere este ca aceste relații să se bazeze pe principiile egalității în drepturi, respectului independenței și suveranității naționale, neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc.

În acest sens, dezvoltăm larg relațiile cu toate țările socialiste — și doresc să menționez că aceste relații ocupă un loc important în politica generală a României. De asemenea, extindem continuu relațiile cu țările în curs de dezvoltare; totodată, avem relații largi cu țările capitaliste dezvoltate, în spiritul și pe baza principiilor coexistenței pașnice.

Vă pot declara că această politică a făcut ca România să întrețină astăzi relații internaționale, practic, cu toate statele Organizației Națiunilor Unite, să participe activ la viața economică și politică internațională, la soluționarea problemelor complexe ale lumii contemporane în interesul fiecărei națiuni, al cauzei păcii, colaborării și independenței naționale.

Dacă am face bilanțul acestei politici, am putea spune că, pe ansamblu, acesta este foarte pozitiv, că numai această politică a asigurat dezvoltarea puternică a României, făurirea cu succes a socialismului, ridicarea nivelului de trai, material și spiritual, al poporului.

Fără îndoială că în decursul anilor au apărut și anumite greutăți; însă ele au fost determinate mai mult de neînțelegerea, citeodată, de către unele state, a politicii și activității internaționale a României. Pe ansamblu însă pot spune că această politică s-a dovedit pe deplin justă, că ea corespunde nu numai intereselor României, ci și intereselor fiecărei națiuni care dorește să se dezvolte independent, să trăiască liberă.

ÎNTREBARE: *V-am fi recunoscători, domnule președinte, dacă ne-ați înfățișa stadiul relațiilor României cu Mexicul. În ce domenii economice și sociale s-a avansat și în ce sectoare mai este încă nevoie de acțiunea pentru a se progresa în continuare?*

RĂSPUNS: Relațiile dintre România și Mexic au cunoscut o dezvoltare importantă în ultimii ani. Din punct de vedere politic, în abordarea problemelor internaționale, pozițiile României și Mexicului sînt, în multe probleme, identice, iar în altele, foarte apropiate. S-a realizat o colaborare bună în organismele internaționale, reprezentanții noștri conlucrînd activ în soluționarea diferitelor probleme.

Și relațiile economice au cunoscut o anumită dezvoltare. Dar, deși ele s-au dezvoltat într-o anumită măsură, trebuie să vă spun deschis că schimburile comerciale, colaborarea economică sînt cu mult în urmă față de relațiile generale dintre țările noastre.

Ținînd seama atît de dezvoltarea României, cît și a Mexicului, consider că sînt toate condițiile pentru a asigura o creștere mult mai puternică a colaborării economice, a schimburilor comerciale dintre cele două țări. Aceasta corespunde, după părerea mea, intereselor ambelor țări și popoare — și are, totodată, o mare importanță pentru afirmarea în lume a unor relații noi, de egalitate, între toate statele.

ÎNTREBARE: *Excelență, problema asigurării dezvoltării democratice a societății este o preocupare de importanță deosebită. Ca unul din oamenii politici cari aveți o mare experiență în conducerea statului, în elaborarea unor concepte bine cunoscute pe plan internațional despre libertate și democrație, v-am ruga să ne înfățișați caracteristicile dezvoltării democrației socialiste în România, căile și mijloacele de înfăptuire.*

RĂSPUNS: Într-adevăr, dezvoltarea democratică a societății umane reprezintă un factor de importanță deosebită în actualele împrejurări internaționale. România, trecînd la edificarea orînduirii socialiste, a avut întotdeauna în vedere să acționeze cu toată fermitatea în direcția creării celor mai bune condiții pentru participarea largă a maselor populare, a poporului, la soluționarea tuturor problemelor dezvoltării economico-sociale. Principiile societății noastre socialiste, ale socialismului în general, se oglindesc ferm în Constituția țării, care asigură manifestarea deplină a personalității umane, participarea la viața politică a tuturor cetățenilor, fără deosebire de naționalitate, a tuturor categoriilor sociale.

Avem organe reprezentative alese prin vot universal — Marea Adunare Națională, consiliile populare județene, orășenești și comunale — în care sînt reprezentați muncitori, țărani, intelectuali, toate categoriile sociale. În același timp, am creat noi organisme democratice care să asigure participarea la conducerea activității economico-sociale a tuturor oamenilor muncii, a maselor populare. Avem consilii ale oamenilor muncii în toate unitățile, în care muncitorii direct productivi reprezintă cel puțin 30 la sută. Avem asemenea organisme și pe plan județean. Avem Consiliul Național al oamenilor muncii din industrie, construcții și alte ramuri; avem Consiliul Național al Agriculturii și altele. La fiecare 5 ani are loc Congresul oamenilor muncii, la care participă 11 000 de oameni, precum și Congresul național al agriculturii, la care participă, de asemenea, 11 000 de oameni. Avem un Congres al culturii și educației socialiste, la care participă circa 6 000 de oameni. De asemenea, avem un Congres al consiliilor populare, al organelor locale ale puterii de stat, care se întrunește o dată la 5 ani pentru a dezbate toate problemele administrației locale și pentru a alege o Cameră, un parlament al consiliilor populare.

Am creat, deci, alături de organele de stat, un sistem larg, democratic, de organisme naționale, teritoriale și în unități, care asigură participarea întregului popor la luarea deciziilor, în toate domeniile. Toate planurile de dezvoltare economico-socială se dezbat în aceste organisme înainte de a fi discutate și adoptate de Marea Adunare Națională. Adunările generale ale oamenilor muncii din toate întreprinderile discută și hotărăsc planul de dezvoltare economico-socială.

Consider că prin toate aceste măsuri, prin organismele pe care le-a creat, România a realizat un larg sistem democratic, unic în felul său, și care este superior față de oricare alt sistem democratic din țările capitaliste. Dorim să dezvoltăm în continuare sistemul democrației noastre. Noi pornim de la faptul că socialismul nu se poate înfăptui decît împreună cu poporul și pentru popor, că orînduirea socialistă trebuie să asigure cea mai largă democrație și cea mai largă participare a poporului la conducerea societății.

ÎNTREBARE: *Dumneavoastră, domnule președinte — și România — v-ați manifestat totdeauna poziția anticolonialistă. Care este părerea dumneavoastră despre luptele de eliberare națională ce au loc în diverse regiuni ale lumii? Considerați că imperialismul va mai domina mult timp?*

RĂSPUNS: Într-adevăr, România a acordat întotdeauna sprijin activ luptei de eliberare națională. Țara noastră a sprijinit și sprijină toate popoarele care luptă pentru lichidarea dominației colonialiste și imperialiste.

Aș putea spune că în momentul de față s-a ajuns la un stadiu în care trebuie lichidate ultimele rămășițe ale dominației colonialiste — am îndeosebi în vedere realizarea independenței Namibiei, care, se poate spune, reprezintă ultima țară și ultimul popor care se mai află sub dominația colonialistă. România acordă un sprijin activ S.W.A.P.O., poporului namibian pentru cucerirea deplinei independențe naționale.

Desigur, lupta pentru lichidarea dominației coloniale nu trebuie însă considerată încheiată odată cu proclamarea independenței politice. Pentru multe țări care s-au aflat sub dominația colonială și și-au cucerit independența, este necesară, în continuare, o luptă susținută pentru asigurarea independenței depline — în primul rînd prin dezvoltarea unei economii proprii, puternice — o luptă hotărîtă împotriva formelor noi de colonialism, a neocolonialismului. Considerăm că politica de dominație colonială este spre sfîrșite, că ea va putea fi lichidată într-un timp relativ scurt.

În ce privește politica imperialistă — aceasta nu se limitează însă numai la dominația colonială, ci trebuie avute în vedere diferitele forme — economice, financiare, bancare — de manifestare a imperialismului. Deci trebuie să privim lupta împotriva politicii imperialiste nu numai legată de lichidarea dominației coloniale, ci de înlăturarea tuturor formelor și practicilor de dominație imperialistă. Pentru aceasta consider că sînt necesare o luptă îndelungată, întărirea solidarității și colaborării tuturor popoarelor care se pronunță pentru o politică de deplină egalitate, pentru lichidarea oricăror forme de manifestare a politicii de dominație, de amestec în treburile altor state.

Perspectiva aparține, desigur, unei lumi în care să fie lichidate cu desăvîrșire inegalitatea, asuprirea, în care popoarele să se dezvolte libere, corespunzător dorințelor lor. Noi avem încredere și sîntem convinși că această lume se va realiza; dar ea necesită luptă, activitatea susținută a tuturor oamenilor, a tuturor popoarelor care doresc să trăiască libere și independente.

ÎNTREBARE: *Domnule președinte, ați afirmat recent, într-unul din discursurile dumneavoastră, că pot avea loc accidente și acțiuni iresponsabile, care ar putea duce la declanșarea unui război nuclear distrugător. Ce considerați că trebuie făcut pentru evitarea unor asemenea situații-limită? Credeți că în lumea de astăzi există suficiente forțe capabile de a evita o nouă conflagrație mondială?*

RĂSPUNS: Am menționat încă de la început că în viața internațională s-a ajuns la o încordare deosebit de gravă. S-au acumulat multă neîncredere, multe armamente, inclusiv armamente nucleare, ceea ce a dus la creșterea uriașă a pericolului de război. Aceasta necesită luarea tuturor măsurilor pentru a se pune capăt cursei înarmărilor, pentru a diminua neîncrederea și pentru trecerea la măsuri concrete de dezarmare, în primul rînd la dezarmare nucleară.

Există pericolul ca un calcul greșit — și aceasta o recunosc astăzi toți — să ducă la declanșarea unui război mondial, cu consecințe incalculabile. De aceea este necesar să se ajungă la stabilirea unor măsuri care să evite o asemenea situație. În primul rînd, este vorba de a se realiza o înțelegere mai bună între cele două părți, îndeosebi între Statele Unite ale Americii și Uniunea Sovietică, pentru că — să vorbim clar — pericolul cel mai mare îl reprezintă o confruntare între aceste două părți. Noi considerăm că este necesar ca, și de o parte, și de cealaltă, să se facă totul pentru a se pune capăt încordării, pentru a se stabili măsurile necesare care să înlăture posibilitatea unui accident ce ar putea duce la declanșarea unui război nuclear. Chiar recent am văzut că Uniunea Sovietică a propus la O.N.U. două rezoluții — una în legătură cu condamnarea, ca inadmisibil, a războiului nuclear, și alta privind trecerea la înghețarea armamentelor nucleare, în primul rînd de către Uniunea Sovietică și Statele Unite ale Americii. Consider însă că toate statele lumii trebuie să acționeze, să depună eforturi pentru a determina adoptarea unor măsuri reale de încredere, de control, care să evite o asemenea situație. Dar cea mai bună garanție este aceea a trecerii la reducerea armamentelor, a armelor nucleare, la lichidarea, pînă la urmă, a armamentului nuclear. Cît timp vor exista armamente nucleare, arme de distrugere în masă, nu poate exista garanție pentru pace, pentru asigurarea vieții oamenilor!

Deci problema fundamentală este aceea de a intensifica lupta tuturor popoarelor în vederea renunțării la înarmările nucleare, a înghețării lor, a reducerii treptate pînă la eliminarea lor totală. Numai în asemenea condiții se va înlătura pericolul distrugerii vieții, a civilizației umane.

Avînd în vedere marile mișcări pentru dezarmare și pace existente în toată lumea, consider că popoarele dispun de o uriașă forță și că este necesar ca oamenii politici, guvernele, care răspund — și trebuie să răspundă — de viața propriilor popoare, să-și unească eforturile și să acționeze cu mai multă energie decît pînă acum pentru a pune capăt acestei situații foarte încordate, pentru a asigura trecerea la dezarmare, pentru a asigura pacea, dreptul vital al popoarelor la existență, la independență, la viață.

ÎNTREBARE: *Ce mesaj ați dori, Excelență, să transmiteți pentru opinia publică din Mexic și pentru țările iubitoare de pace din întreaga lume?*

RĂSPUNS: Aș dori să adresez poporului mexican prieten cele mai bune urări de prosperitate, de dezvoltare economico-socială independentă, precum și urarea de întărire tot mai puternică a prieteniei și colaborării dintre poporul român și poporul mexican.

Doresc să adresez, încă o dată, tuturor țărilor și popoarelor iubitoare de pace chemarea de a întări colaborarea și solidaritatea pentru o lume a păcii și colaborării, în care fiecare popor să se poată dezvolta corespunzător voinței sale, să trăiască în libertate și pace!

DE PESTE HOTARE

• știri, note, comentarii • știri, note, comentarii •

Ample manifestări împotriva rachetelor nucleare, pentru pace

BUDAPESTA 16 (Agerpres). — La Balatonaliga (R.P. Ungară) a avut loc reuniunea Consiliului Federației Democrate Internaționale a Femeilor. În cadrul reuniunii, delegația Consiliului Național al Femeilor din Republica Socialistă România a prezentat aprecierile și inițiativele președintelui Nicolae Ceaușescu pentru preîntîmpinarea războiului, încetarea cursei înarmărilor și trecerea la dezarmare, în primul rînd la dezarmarea nucleară, relevînd acordul unanim al femeilor din țara noastră față de această poziție. A fost subliniată necesitatea stringentă de a se opri amplasarea noilor rachete cu rază medie de acțiune în Europa, de a se trece la retragerea și distrugerea celor existente, la eliberarea Europei de armele nucleare și asigurarea dreptului fiecărei națiuni la viață, la existență și independență.

Totodată, a fost prezentată participarea largă a femeilor la marile manifestări pentru dezarmare și pace ale poporului român.

BONN 16 (Agerpres). — Mai multe sute de mii de persoane au participat, sîmbătă și duminică, la diferite acțiuni din cadrul „Săptămînii păcii" organizată de mișcarea pentru pace din R. F. Germania în intervalul 15—22 octombrie, a anunțat duminică la Bonn un purtător de cuvînt al Comitetului de coordonare al mișcării pentru pace. El a apreciat că această participare masivă trebuie interpretată ca un indiciu că „majoritatea populației continuă să ceară guvernului vest-german să nu instaleze noi rachete atomice americane în R.F.G.".

BERLINUL OCCIDENTAL 16 (Agerpres) — Peste 300 de oameni de știință din Berlinul occidental, care lucrează în domeniile geneticii și fizicii, au dat publicității o declarație, pronunțîndu-se împotriva înarmărilor nucleare. Numeroși oameni de știință — se arată în declarație — sînt conștienți de răspunderea care le revine în problema preîntîmpinării unui război nuclear ce amenință să distrugă omenirea.

Pe de altă parte, într-o declarație publicată de **„Tinerii Socialiști"**, una dintre cele mai mari organizații de tineret din Berlinul occidental, se subliniază că membrii organizației sprijină toate acțiunile și manifestările împotriva pericolului unei catastrofe nucleare, care vor avea loc în cursul „Săptămînii de acțiuni pentru pace", ce se va desfășura în Berlinul occidental.

ROMA 16 (Agerpres). — Agenția France Presse informează că aproximativ 20 000 de elevi și studenți au participat sîmbătă în zona centrului istoric al Romei, la o demonstrație „împotriva rachetelor nucleare și pentru pace". Manifestația a fost organizată de comitetele pentru pace din mai multe licee ale capitalei italiene, reunite în jurul unei platforme politice care cere, între altele: refuzul instalării de rachete nucleare de către N.A.T.O. în Europa, organizarea unui referendum popular cu privire la hotărîrea de a amplasa 102 din aceste rachete la Comiso (în Sicilia).

PARIS 16 (Agerpres). — În Franța a început campania de toamnă de luptă pentru pace care va culmina în zilele de 22 și 23 octombrie cu mari manifestații la Paris și în alte cinci orașe ale țării — anunță agenția France Presse.

La inițiativa Mișcării pentru pace din Franța primele grupuri de manifestanți au pornit într-un marș al păcii din orașele La Rochelle și Strasbourg. Lor li se vor alătura alte grupuri în zilele care urmează de la Nisa, Marsilia, Lyon, Bordeaux.

Manifestațiile vor reuni, potrivit aprecierilor, peste 100 000 persoane.

WASHINGTON 16 (Agerpres). — Mii de militanți pentru pace din statul Colorado au format un lanț viu în jurul fabricii de armament nuclear din Golden, exprimîndu-și astfel protestul împotriva cursei înarmărilor, informează agențiile internaționale de presă. Manifestația a reunit aproximativ 20 000 persoane. „Bugetul militar înghite fondurile necesare înfăptuirii problemelor noastre sociale", a declarat Patricia Shreder, membră a Camerei reprezentanților, participantă la manifestația de la Golden.

TOKIO 16 (Agerpres). — Aproape 10 000 de persoane au participat la un miting pentru pace la Osaka, anunță agenția T.A.S.S. Vorbitorii, exprimîndu-și protestul împotriva cursei înarmărilor, au relevat serioasele consecințe ale sporirii cheltuielilor militare. Au luat parte reprezentanți ai unor partide politice, ai sindicatelor, organizații de femei și de tineret din Japonia.

Plenara C.C. al P.M.U.P.

VARȘOVIA 16 (Agerpres). — La Varșovia s-au desfășurat lucrările celei de-a 13-a plenare a Comitetului Central al P.M.U.P., consacrată sarcinilor ideologice ale partidului în întărirea rolului clasei muncitoare în dezvoltarea socialistă a Poloniei — anunță agenția P.A.P. A fost dezbătut raportul Biroului Politic al C.C. al P.M.U.P. intitulat „Sarcinile ideologice ale partidului în înfăptuirea liniei celui de-al IX-lea Congres extraordinar al P.M.U.P.". Plenara a adoptat o hotărîre în acest sens. Au fost, de asemenea, adoptate hotărîri în legătură cu aniversarea a 40 de ani de la constituirea Poloniei populare, organizarea campaniei de dări de seamă și alegeri în organizațiile P.M.U.P., precum și în problemele politicii de cadre. Comitetul Central al P.M.U.P. a adresat poporului polonez un apel în legătură cu actuala evoluție periculoasă pentru cauza păcii a situației internaționale.

În încheierea lucrărilor plenarei a luat cuvîntul Wojciech Jaruzelski, prim-secretar al C.C. al P.M.U.P.

PE SCURT

Viena: întîlniri între A. Gromiko și H.-D. Genscher

Agențiile TASS și DPA informează că la Viena au avut loc, în zilele de 15 și 16 octombrie, întîlniri între Andrei Gromiko, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, ministrul afacerilor externe al U.R.S.S., și Hans-Dietrich Genscher, vicecancelar federal și ministrul afacerilor externe al R. F. Germania. După cum relevă agenția TASS, o atenție deosebită a fost acordată problemei limitării armamentelor nucleare în Europa.

Au fost examinate, de asemenea, relațiile bilaterale dintre U.R.S.S. și R.F.G.

Calm precar în Liban

În cursul zilei de duminică situația de calm precar s-a menținut în Liban, înregistrîndu-se schimburi de focuri între forțele rivale în zona muntoasă din jurul Beirutului, precum și în sudul țării.

Pe plan politic, continuă eforturile în vederea organizării Conferinței pentru reconciliere națională, programată pentru această săptămînă. Pînă în prezent, părțile antrenate în realizarea dialogului național nu au căzut de acord asupra locului de desfășurare al acestei reuniuni.

IMPERATIVE, LA TIMPUL PREZENT

Criza alimentară — un argument zguduitor pentru restructurarea radicală a raporturilor internaționale

În multe țări din lumea a treia, datorită subnutriției și bolilor, mortalitatea este, în medie, de trei ori mai mare decît în țările dezvoltate. Numai datorită flagelului foamei, moartea seceră 150 dintr-o mie de copii, înainte ca aceștia să împlinească vîrsta de un an. Desigur, acolo unde hrana lipsește, nici medicina nu poate interveni cu mina ei salvatoare. În primul rînd pentru simplul motiv că nu există încă acea terapie preventivă și acel tratament curativ care să substituie acel minimum de proteine, glucide, lipide, vitamine și săruri minerale, absolut necesare întreținerii celei mai plăpînde pîlpîiri a flăcării vieții. În al doilea rînd, fiindcă unui medic îi revin pentru îngrijire, ca să dăm numai cîteva exemple, 39 000 de locuitori în Zair, 43 000 în Niger și 75 000 în Etiopia. Așa se face că aproximativ un miliard de oameni, adică un sfert din populația globului, nu beneficiază de servicii medicale. Așa se face că 5 din cele 80 milioane de copii care se naște anual numai în țările în curs de dezvoltare devin — sub privirile neputincioase ale mamelor — victime sigure, răpuse de boli ca rujeola, difteria, tetanosul, poliomielita, tuberculoza și alte asemenea maladii, de multă vreme eradicate în țările dezvoltate.

Cele mai fragede vlăstare ale statelor în curs de dezvoltare, potențial uman de o incalculabilă valoare, sînt cosite de foamete asemenea lanurilor pîrjolite de secetă, înainte ca bobul să se formeze în spicul de grîu. Dar iată ce spune o voce autorizată — aceea a lui James Grant, directorul executiv al UNICEF — cu privire la jalnica stare a unora dintre copiii lumii. Spicuim dintr-un raport pe care reputatul om de știință l-a prezentat Organizației Națiunilor Unite: a) în țările subdezvoltate, ca urmare a subnutriției și infecțiilor, adică datorită așa numitei „foame invizibile", zilnic mor cîte 40 mii de copii; b) fiecărui minor pierdut i se adaugă alți șase, care trăiesc puternic marcați de foame și boli; c) în mod tăcut și tenace, lipsa îndelungată a hranei le răpește copiilor energia, le frînează creșterea, le micșorează rezistența la boli și-i face să ajungă la maturitate — dacă ajung — deja vlăguiți.

Dar mamele înseși? Se subliniază, tot într-un document O.N.U., că 60 la sută dintre ele suferă, în lumea a treia, de o puternică subnutriție, care afectează și dezvoltarea copiilor, începînd de la faza de embrion pînă la naștere, cu toate urmările ce decurg de aici. În multe regiuni, pentru aceste mame și pentru odraslele lor laptele este necunoscut ca aliment. Bucatele fiind rare, împreună cu ceilalți membri ai familiilor, ele mestecă frunze de tutun sau de coca, pentru a-și amorți foamea și lipsa de vlagă.

Combătînd ideea malthusianistă, potrivit căreia pămîntul nu ar avea capacitatea să-i hrănească pe toți locuitorii săi, specialiștii în probleme de agricultură și producție alimentară au constatat — pe baza unor cercetări bine fundamentate — că resursele Terrei ar putea asigura, încă de pe acuma, mîncarea necesară pentru 12 miliarde de ființe omenești. Producția actuală de cereale — numai ea! — este în măsură să-i furnizeze fiecărui pămîntean peste 65 grame de proteine și circa 3 000 de calorii pe zi, ceea ce este suficient pentru supraviețuirea întregii populații mondiale. Cum se explică, totuși, distribuirea nedreaptă, inechitabilă, a alimentelor?

Oricît ar părea de surprinzător, vitele, animalele crescute în sistem industrial sînt cele care iau de la gura săracilor lumii pînă și bruma de hrană strict necesară. Iată și mecanismul acestei stări de lucruri aparent paradoxale: ele, vitele din țările superdezvoltate, sînt cele care consumă circa 500 milioane tone de cereale pe an, adică o treime din întreaga producție mondială de porumb, orz și alte graminee. Firește, consumul acesta urmează o curbă mereu ascendentă, pe măsură ce se trece la generalizarea creșterii intensive a animalelor. În California, spre exemplu, tot mai multe complexe zootehnice, fiecare cu o capacitate însumînd pînă la 100 000 de bovine. Aici se consumă, zi de zi, circa 850 tone de porumb. În schimb, concomitent, în numeroase țări din Africa, bunăoară în Zambia, unde porumbul constituie hrana de bază, subnutriția face ravagii. Așa cum au calculat specialiștii, cu cele 850 mii kilograme de porumb consumate de vitele californiene s-ar putea asigura hrana zilnică pentru 1,7 milioane de oameni, adică pentru o treime din populația Zambiei.

Desigur, în țările occidentale, animalele astfel crescute nu răspund nevoilor nutriției raționale, ci unor cerințe necontrolate ale populației care consumă cantități tot mai mari de carne, ouă, lapte, unt, brînzeturi etc. În Statele Unite ale Americii, de pildă, fiecărui locuitor îi revin 1,2 tone de grîu anual, însă numai 8 la sută din această cantitate este consumată direct, diferența fiind ingerată sub formă de proteine și grăsimi de origine animală. Iată ce se desprinde, în acest sens, din articolul pe care Paul Harrison l-a publicat în „Ceres", revista editată de Organizația Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură: pe măsură ce venitul mediu crește, populația dorește să consume mai multă carne; în acest scop, animalele sînt îngrășate cu cantități din ce în ce mai mari de cereale, producția unei livre de carne necesitînd 3 livre (1,5 kg.) de cereale pentru păsări și pînă la 10 livre pentru taurine; partea de cereale consumată de animale a crescut pe plan mondial de la 37 la sută în perioada 1961—1965, la 41 la sută în perioada 1975—1977; în sfîrșit, în aceeași perioadă, 1975—1977, animalele Occidentului au consumat 493 milioane tone de cereale, iar celor peste trei miliarde de locuitori ai țărilor în curs de dezvoltare le-au revenit 538 miliarde tone de grîne, adică cu nici... 10 la sută mai mult!

Este locul să menționăm că, potrivit experților F.A.O., un plus de 30 pînă la maximum 50 milioane tone de cereale ar fi suficient, în etapa actuală, pentru a ridica la normal nivelul alimentației tuturor subnutriților de pe planetă. Cu alte cuvinte, foametea ar putea fi eradicată dacă numai 10 la sută din cantitatea de cereale destinată hranei animalelor ar fi rezervată pentru hrana locuitorilor din țările lumii a treia. Aceasta demonstrează că nu apetitul animalelor, ci nedreptatea socială, repartiția inechitabilă — atît la nivel mondial, cît și la nivel național — au dus la actuala stare de lucruri, care generează moartea zilnică a zeci de mii de copii și tineri subalimentați, sub privirile indiferente ale unei lumi ce stăpînește pe deplin mijloacele necesare stîrpirii acestui flagel. „Foametea — se arată în articolul intitulat „Lumea nedreptății absolute", publicat în revista franceză „Le Nouvel Observateur" — nu este rezultatul unei fatalități, ci al unei exploatări sistematice, care dăinuie de secole. Noi, oamenii albi, am dus sute de milioane de africani în sclavie. Noi sîntem cei care, în era colonială, ca și în cea actuală, a companiilor transnaționale agroalimentare, le-am impus țărilor din lumea a treia cultura bumbacului, arahidelor și soiei, a bananului, ananasului, cafelei și arborelui de cacao, acaparîndu-le în felul acesta, cele mai bune terenuri. Noi am subordonat agricultura țărilor subdezvoltate propriilor noastre interese, în detrimentul culturilor cerealiere, care ar fi fost necesare pentru hrana de zi cu zi a populației autohtone".

Constituite într-un adevărat rechizitoriu, aceste cîteva idei subliniază necesitatea stringentă a acelui act de justiție umană prin care trebuie să se pună capăt mizeriei materiale a celor ce nu cîștigă nici 200 de dolari anual și sînt nevoiți să asiste la moartea copiilor lor înainte ca aceștia să împlinească vîrsta de 6 ani.

AUREL IVAN

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața Scînteii, Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții — Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii". Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O. Box 136—137, telex 11226 București, str. 13 Decembrie nr. 3.

40 362